UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

16 päivänä helmikuuta 2012 *

Muutoksenhaut — Polkumyyntitullit — Asetus (EY) N:o 954/2006 — Tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonti — Asetus (EY) N:o 384/96 — 2 artiklan 10 kohdan i alakohta, 3 artiklan 2, 3 ja 5 — 7 kohta, 18 artiklan 3 kohta ja 19 artiklan 3 kohta — Normaaliarvon ja vahingon määrittäminen — Yhden ainoan taloudellisen yksikön käsite — Puolustautumisoikeudet — Perustelujen puuttuminen

Yhdistetyissä asioissa C-191/09 P ja C-200/09 P,

joissa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvista valituksista, jotka on pantu vireille 20. ja 26.5.2009,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J.-P. Hix ja B. Driessen sekä Rechtsanwalt G. Berrisch,

valittajana,

ja joissa valittajan vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), aiemmin Nikopolsky Seamless Tubes Plant ”Niko Tube” ZAT, kotipaikka Nikopol (Ukraina), ja

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), aiemmin Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, kotipaikka Dnipropetrovsk (Ukraina),

edustajinaan avocat P. Vander Schueren ja solicitor N. Mizulin,

kantajina ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinään H. van Vliet ja C. Clyne,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

ja

Euroopan komissio, asiamiehinään H. van Vliet ja C. Clyne,

valittajana,

ja joissa valittajan vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), aiemmin Nikopolsky Seamless Tubes Plant ”Niko Tube” ZAT, kotipaikka Nikopol,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), aiemmin Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, kotipaikka Dnipropetrovsk,

edustajinaan avocat P. Vander Schueren ja solicitor N. Mizulin,

kantajina ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J.-P. Hix ja B. Driessen sekä Rechtsanwalt G. Berrisch,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (esittelevä tuomari) ja D. Šváby,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies R. Şereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.11.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.4.2011 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio vaativat muutoksenhauissaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) vastaan neuvosto 10.3.2009 antaman tuomion (Kok., s. II-383; jäljempänä valituksenalainen tuomio) kumoamista siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siinä kumonnut lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000 kumoamisesta, tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelujen päättämisestä 27.6.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 954/2006 (EUVL L 175, s. 4; jäljempänä riidanalainen asetus) 1 artiklan.

2 Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), aiemmin Nikopolsky Seamless Tubes Plant ”Niko Tube” ZAT (jäljempänä Niko Tube), ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), aiemmin Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (jäljempänä NTRP), vaativat yhdessä vireille panemassaan vastavalituksessa myös valituksenalaisen tuomion kumoamista siltä osin kuin siinä ei ole kumottu riidanalaista asetusta kokonaisuudessaan.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Euroopan yhteisön polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamissäännökset sisältyvät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, s. 12; jäljempänä perusasetus).

4 Perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön.

9. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

_ _”

5 Kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdassa määritellään otsikon ”Vertailu” alla kriteerit, joiden perusteella Euroopan unionin toimielimet tekevät tasapuolisen vertailun vientihinnan ja normaaliarvon välillä. Tässä artiklassa säädetään erityisesti seuraavaa:

”Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täyttyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

_ _

i) Palkkiot

Oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti. Käsitteeseen ’palkkiot’ katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

_ _”

6 Mainitun asetuksen 3 artiklassa, joka koskee vahingon toteamista, säädetään seuraavaa:

”_ _

2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

– –

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa [perusasetuksessa] tarkoitetussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

– –”

7 Saman asetuksen 18 artiklassa, jonka otsikko on ”Yhteistyön puuttuminen”, säädetään muun muassa seuraavaa:

”1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Osapuolille, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteistyön puuttumisen seurauksista.

– –

3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

– –”

8 Perusasetuksen 19 artiklan 3 kohta kuuluu seuraavasti:

”Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisina ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti, asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita – –.”

9 Kyseisen asetuksen 20 artiklassa, jonka otsikko on ”Ilmoittaminen osapuolille”, säädetään seuraavaa:

”– –

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

– –

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

– –”

Asian tausta

10 Valituksenalaisen tuomion 5–20 kohdassa esitetään oikeusriidan tosiseikat seuraavasti:

”5 [Niko Tube ja NTRP] ovat ukrainalaisia saumattomien putkien tuotantoyhtiöitä. Kantajat ovat etuyhteydessä kahteen myyntiyhtiöön: Ukrainaan sijoittautuneeseen SPIG Interpipeen [jäljempänä SPIG] ja Sveitsiin sijoittautuneeseen Sepco SA:han [jäljempänä Sepco].

6 Euroopan unionin saumattomien putkien tuotannonalan puolustuskomitean 14.2.2005 tekemän valituksen johdosta komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnin osalta perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti. Komissio aloitti myös perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla kaksi välivaiheen tarkastelua tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien osalta. Ilmoitus näiden menettelyjen aloittamisesta julkaistiin 31.3.2005 (EUVL C 77, s. 2).

7 Polkumyyntiä ja siitä johtuvaa vahinkoa koskeva tutkimus koski 1.1. ja 31.12.2004 välistä aikaa (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahingon arvioinnin kannalta tärkeiden tapahtumien tarkastelu kattoi 1.1.2001 alkaneen ja tutkimusajanjakson loppuun kestäneen ajanjakson.

8 Komissio valitsi yhteisön tuottajien merkittävän lukumäärän vuoksi perusasetuksen 17 artiklan nojalla viiden yhteisön tuottajan otoksen tutkimustarpeita varten. Otos käsitti alkuperäisessä muodossaan seuraavat viisi yhteisön tuottajaa: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (jäljempänä V & M France), V & M Deutschland GmbH (jäljempänä V & M Deutschland). Koska Benteler Stahl/Rohr päätti olla tekemättä yhteistyötä, komissio otti sen sijaan Rohrwerk Maxhütte GmbH:n.

9 [Niko Tube ja NTRP] sekä [SPIG] ja Sepco lähettivät 6.6. ja 14.7.2005 päivätyillä kirjeillään komissiolle vastauksensa polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen. [Niko Tuben ja NTRP:n] ja [SPIG:n] toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynnit 17.11.–26.11.2005.

10 Komissio lähetti 27.2.2006 [Niko Tubelle ja NTRP:lle] ensimmäisen lopullisen ilmoitusasiakirjan, jossa yksilöitiin ne tosiseikat ja syyt, joiden vuoksi se ehdotti lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamista. [Niko Tube ja NTRP] riitauttivat 22.3.2006 päivätyllä kirjeellään virallisesti komission päätelmät, sellaisina kuin ne on esitetty ensimmäisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa. Kantajat väittivät, että komissio oli virheellisesti sisällyttänyt tähän tiedot, jotka koskivat tuotteita, joita ne eivät olleet valmistaneet, että komissio oli vertaillut normaaliarvoa ja vientihintaa eri kaupallisissa vaiheissa, mikä on ristiriidassa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa, ja että komissio oli rikkonut perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa käsitellessään Sepcoa tuojana ja määrittäessään sen vientihinnan uudelleen.

11 Komissio järjesti [Niko Tuben ja NTRP:n] läsnä ollessa kuulemisen 24.3.2006 ottaakseen esille polkumyyntimarginaalin laskemista koskevan kysymyksen sekä niiden hintaa koskevan sitoumustarjouksen. Toinen kuuleminen, joka koski vahinkoa, järjestettiin 30.3.2006.

12 [Niko Tube ja NTRP] esittivät 3.4.2006 päivätyllä faksillaan tietojensaantipyynnön, joka koski yhteisön tuotannonalan yhteistyötä.

13 Komissio antoi 24.4.2006 toisen lopullisen ilmoitusasiakirjan. Tässä asiakirjassa komissio hylkäsi pyynnön sulkea pois normaaliarvon laskemisen yhteydessä tietyt tuotteet, joita [Niko Tube ja NTRP] eivät olleet valmistaneet, eli tuotteet, jotka kuuluivat tuotteiden valvontanumeroon (jäljempänä tuotevalvontanumero) KE4. Se ei oikaissut Sepcon myyntihintoja perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla vaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla. Lopuksi tässä asiakirjassa komissio antoi yhteisön tuotannonalan yhteistyötä koskevia tietoja.

14 [Niko Tube ja NTRP] muistuttivat 26.4.2006 päivätyllä faksillaan komissiota siitä, että polkumyyntikyselyyn vastauksena annetut tiedot, jotka komission virkamiehet olivat tarkistaneet, osoittivat, että se ei ollut valmistanut tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia.

15 [Niko Tube ja NTRP] esittivät täydelliset huomautuksensa komission toisesta lopullisesta ilmoitusasiakirjasta 4.5.2006 päivätyllä kirjeellään.

16 Komissio selitti 30.5.2006 päivätyllä kirjeellään [Niko Tubille ja NTRP:lle] ne syyt, joiden vuoksi se ei ollut hyväksynyt niiden 22.3.2006 esittämää sitoumustarjousta.

17 Komissio teki ja julkaisi 7.6.2006 ehdotuksensa neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000 kumoamisesta, tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun

muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelujen päättämisestä.

18 Komissio vastasi faksillaan, jonka [Niko Tube ja NTRP] saivat 26.6.2006 kello 19.06, [Niko Tuben ja NTRP:n] 26.4.2006 päivätyllä faksilla ja 4.5.2006 päivätyllä kirjeellä esittämiin väitteisiin, lukuun ottamatta yhteisön tuotannonalan yhteistyön puuttumista koskevaa väitettä. Komissio vastasi [Niko Tubelle ja NTRP:lle] 16.6.2006 lähetetyllä kirjeellään, joka saapui näille 27.6.2006, näiden esittämiin kommentteihin, jotka koskivat yhteisön tuotannonalan osallistumista menettelyyn.

19 Neuvosto antoi 27.6.2006 [riidanalaisen asetuksen].

20 [Tällä asetuksella] neuvosto määräsi 25,1 prosentin polkumyyntitullin kantajien tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnille.”

Menettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

11 Niko Tube ja NTRP nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 8.9.2006 jättämällään kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi.

12 Komissio pyysi kirjaamoon 1.12.2006 toimittamallaan väliintulohakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 16.1.2007 antamallaan määräyksellä. Komissio ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 27.2.2007 päivätyllä kirjeellään, että se luopuu esittämästä väliintulokirjelmää mutta osallistuu istuntoon.

13 Kumoamisvaatimuksensa tueksi esittämällään ensimmäisellä kanneperusteella Niko Tube ja NTRP väittivät, että kun neuvosto otti normaaliarvon laskemista varten huomioon tiedot, jotka koskivat putkia, jotka eivät olleet niiden valmistamia, se teki ilmeisen arviointivirheen ja loukkasi syrjintäkiellon periaatetta.

14 Toisella kanneperusteellaan Niko Tube ja NTRP väittivät, että kun neuvosto tukeutui vahingon määrittämisessä tietoihin, jotka koskevat otokseen sisältyviä viittä yhteisön tuottajaa, vaikka nämä tuottajat eivät olleet tehneet täysimääräisesti yhteistyötä, se rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohtaa sekä 19 artiklan 3 kohtaa ja loukkasi syrjintäkiellon periaatetta.

15 Kolmannella kanneperusteellaan Niko Tube ja NTRP väittivät, että koska otokseen sisältyneet unionin tuottajat eivät olleet tehneet täysimääräisesti yhteistyötä, valituksen tukitaso alittaa unionin teollisuuden edustuksen tasolle säädetyn 25 prosentin vähimmäistason. Neuvosto oli siis rikkonut perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa, kun se ei ollut lopettanut polkumyynnin vastaista menettelyä.

16 Neljännellä kanneperusteellaan Niko Tube ja NTRP väittivät, että kun neuvosto oli oikaisuna vähentänyt normaaliarvon ja vientihinnan vertailun yhteydessä Sepcon myyntihinnasta määrän, joka vastaa palkkiota, jonka palkkioperusteinen edustaja olisi saanut, se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan ja 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisessa.

17 Viidennellä kanneperusteellaan Niko Tube ja NTRP väittivät, että olosuhteet, joissa niiden sitoumustarjous oli hylätty, merkitsivät sitä, että neuvosto loukkasi syrjintäkiellon periaatetta.

18 Niko Tuben ja NTRP:n esittämän kuudennen kanneperusteen viisi osaa koskivat puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja/tai perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä niiden sellaisten väitteiden osalta, jotka koskivat sellaisten putkien huomioon ottamista normaaliarvon laskemisessa,

jotka eivät olleet niiden valmistamia, yhteisön tuotannonalan yhteistyön puuttumista, Sepcon vientihintojen oikaisua, Niko Tuben ja NTRP:n sitoumustarjouksen hylkäämistä sekä SPIG:n myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleisten kulujen käsittelyä.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että näiden kuuden kanneperusteen tarkastelu oli jaettava ryhmiin niiden tosiseikkojen perusteella, joihin ne liittyivät, joten se tutki vastaavien otsikoiden alla normaaliarvon laskemista, sen seurauksia, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät vastanneet kyselylomakkeisiin, Sepcon myyntihinnan oikaisua, Niko Tuben ja NTRP:n sitoumustarjouksia sekä SPIG:n myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleisten kulujen käsittelyä.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisessa tuomiossa suurimman osan Niko Tuben ja NTRP:n perusteista ja perusteluista.

21 Valituksenalaisen tuomion 177–190 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin hyväksyi NTRP:n osalta neuvoston ilmeistä arviointivirhettä koskevan neljännen kanneperusteen osan siltä osin kuin neuvosto oli oikaissut perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti Sepcon vientihintaa NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi myös valituksenalaisen tuomion 200–211 kohdassa Niko Tuben ja NTRP:n esittämän kuudennen kanneperusteen osan, joka koskee niiden puolustautumisoikeuksien loukkaamista neuvoston perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan perusteella tekemän oikaisun yhteydessä.

23 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi riidanalaisen asetuksen 1 artiklan, koska Niko Tuben ja NTRP:n valmistamien tuotteiden yhteisöön vientiä varten vahvistettu polkumyyntitulli ylitti sen, jota olisi sovellettu, jos vientihintoja ei olisi oikaistu palkkioiden perusteella, kun myynti suoritettiin etuyhteydessä olevan myyjän, Sepcon, välityksellä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi muilta osin Niko Tuben ja NTRP:n kanteen.

Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

24 Neuvosto toimitti 29.5.2009 valituksenalaista tuomiota koskevan valituskirjelmän yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon. Valitus rekisteröitiin numerolla C-191/09 P.

25 Komissio toimitti 27.5.2009 valituksenalaista tuomiota koskevan valituskirjelmän yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon. Valitus rekisteröitiin numerolla C-200/09 P.

26 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.7.2009 antamalla määräyksellä asiat C-191/09 P ja C-200/09 P yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

27 Neuvosto vaatii asiassa C-191/09 P tekemällään valituksella unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on yhtäältä kumonnut riidanalaisen asetuksen 1 artiklan siltä osin kuin Niko Tuben ja NTRP:n valmistamien tuotteiden viennille Euroopan yhteisöön vahvistettu polkumyyntitulli ylitti sen, mitä olisi sovellettu, jos vientihintoja ei olisi oikaistu palkkioperusteella, kun myynti suoritettiin etuyhteydessä olevan myyjän, Sepcon, välityksellä, ja toisaalta velvoittanut neuvoston vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan neljänneksen Niko Tuben ja NTRP:n oikeudenkäyntikuluista

— hylkäämään kokonaisuudessaan Niko Tuben ja NTRP:n kumoamiskanteen ja

— velvoittamaan Niko Tuben ja NTRP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet kulut mukaan lukien.

28 Komissio vaatii asiassa C-200/09 P tekemällään valituksella unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohdan

— hylkäämään kokonaisuudessaan Niko Tuben ja NTRP:n kumoamiskanteen ja

— velvoittamaan Niko Tuben ja NTRP:n korvaamaan tämän valituksen yhteydessä syntyneet komission oikeudenkäyntikulut.

29 Niko Tube ja NTRP vaativat asioissa C-191/09 P ja C-200/09 P esittämissään vastineissa unionin tuomioistuinta

— jättämään neuvoston ja komission valitukset osittain tutkimatta ja joka tapauksessa toteamaan ne täysin perusteettomiksi

— pysyttämään valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä osittain hyväksymällä Niko Tuben ja NTRP:n kumoamiskanne kumotaan riidanalainen asetus sen suhteen kuin Niko Tuben ja NTRP:n valmistamien tuotteiden Euroopan yhteisöön vientiä varten vahvistettu polkumyyntitulli ylittää sen, jota olisi sovellettu, jos vientihintaa ei olisi oikaistu palkkioperusteella, kun myynti suoritettiin etuyhteydessä olevan myyntiyhtiön, Sepcon, välityksellä, ja

— vahvistamaan valituksenalaisessa tuomiossa annetun määräyksen oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta ja velvoittamaan neuvoston ja komission korvaamaan unionin tuomioistuimessa syntyneet oikeudenkäyntikulut.

30 Niko Tube ja NTRP esittävät vastineensa yhteydessä asioissa C-191/09 P ja C-200/09 P vastavalituksen, jossa ne vaativat unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole kumonnut riidanalaista asetusta kokonaisuudessaan ja on velvoittanut Niko Tuben ja NTRP:n vastaamaan kolmesta neljäsosasta ensimmäisessä oikeusasteessa syntyneistä oikeudenkäyntikuluista

— kumoamaan riidanalaisen asetuksen kokonaisuudessaan ja

— velvoittamaan neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

31 Vastavalituksesta esittämässään vastineessa neuvosto vaatii asiassa C-191/09 P unionin tuomioistuinta

— hylkäämään vastavalituksen

— toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi

— viime kädessä hylkäämään kanteen ja

— velvoittamaan Niko Tuben ja NTRP:n korvaamaan vastavalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

32 Komissio vaatii vastavalituksesta esittämässään vastineessa asiassa C-200/09 P unionin tuomioistuinta

— hylkäämään vastavalituksen

— toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi

— velvoittamaan Niko Tuben ja NTRP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Päävalitusten tarkastelu

33 Valituksensa tueksi neuvosto vetoaa seitsemään valitusperusteeseen. Niistä neljä ensimmäistä koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti tehtyä oikaisua.

34 Komissio vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen, joista kolme ensimmäistä vastaavat neuvoston neljää ensimmäistä valitusperustetta.

35 Neuvoston neljää ensimmäistä ja komission kolmea ensimmäistä valitusperustetta on siis tutkittava yhdessä niiden samanlaisuuden vuoksi.

Neuvoston päävalituksen valitusperusteet 1–4 ja komission päävalituksen valitusperusteet 1–3

Asianosaisten lausumat

36 Ensimmäisessä valitusperusteessaan neuvosto väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti soveltanut analogisesti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan yhteydessä yhtä ainoaa taloudellista yksikköä koskevaa oikeuskäytäntöä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myös virheellisesti viitannut tähän oikeuskäytäntöön määrittääkseen, ovatko unionin toimielimet osoittaneet, että kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun tekemiseksi välttämättömät edellytykset olivat täyttyneet. Neuvoston mukaan unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että normaaliarvon määrittelyä, vientihinnan määrittelyä ja näiden kahden välistä vertailua säännellään eri säännöillä, jotka on otettava huomioon kukin soveltamisalallaan. Neuvosto tukeutuu myös unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön väittäessään, että yhden ainoan taloudellisen yksikön käsite koskee yksinomaan tiettyjä erityistilanteita, jotka liittyvät normaaliarvon laskemiseen, koska unionin tuomioistuin on muun muassa todennut, että kyseessä olevissa asioissa toimielimet olivat perustellusti laskeneet normaaliarvon sellaisten myyntien perusteella, jotka näistä liiketoimista kotimaan markkinoilla vastaavat, etuyhteydessä olevat yhtiöt olivat suorittaneet riippumattomien ostajien hyväksi.

37 Neuvosto korostaa, ettei nyt esillä oleva kysymys koske vientihinnan määrittelyä vaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan perusteella tehtyä oikaisua eli normaaliarvon ja vientihinnan välistä vertailua. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on neuvoston mukaan vain tyytynyt ilmoittamaan, että yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä koskeva oikeuskäytäntö soveltuu analogisesti vientihinnan laskemiseen, mutta se on sitten soveltanut tätä oikeuskäytäntöä määrittääkseen, millä edellytyksillä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaan perustuva oikaisu voitaisiin päättää tehdä. Kyseessä on toinen oikeudellinen virhe. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on laiminlyönyt velvollisuutensa perustella päätöksensä, koska se ei ole esittänyt riittäviä oikeudellisia perusteita tämän yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitteen analogiselle soveltamiselle vientihinnan laskemisessa.

38 Toisessa valitusperusteessaan neuvosto väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut todistustaakkaa, joka kuuluu unionin toimielimille silloin, kun ne tekevät perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun, koskevia sääntöjä ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen soveltanut väärää valvontanormia arvioidakseen kyseisten toimielinten päätöstä tällaisen oikaisun tekemisestä. Perusasetuksen kyseisen säännöksen nojalla tehdyn oikaisun perustelemiseksi on välttämätöntä, että jo olemassa ollut erityistekijä vaikuttaa hintojen vertailuun. Oikeuskäytännöstä ilmenee, että sen, joka vaatii polkumyynnin vastaisen

toimenpiteen kumoamista, on näytettävä toteen, että toimielimet ovat perustaneet päätelmänsä virheellisiin seikkoihin tai että ne ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen. Nyt käsiteltävissä asioissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt tällaista tutkintaa ja on virheellisesti päättänyt, ettei 26.6.2006 päivättyyn komission faksiin sisältyneiden seikkojen perusteella voitu päätellä, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu olisi pitänyt tehdä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tältä osin korvannut omalla arvioinnillaan toimielinten arvioinnin.

39 Valituksensa tueksi esittämässään kolmannessa perusteessa neuvosto katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kahden edellä tarkoitetun oikeudellisen virheen johdosta tutkinut unionin toimielinten päätöstä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun tekemisestä virheellisen oikeudellisen arviointiperusteen valossa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on itse asiassa valvonut toimielinten päätöstä ottamalla huomioon ainoastaan kolme 26.6.2006 päivätyssä komission faksissa mainittua seikkaa. Neuvosto katsoo, että viitatessaan yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä koskevaan oikeuskäytäntöön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti hylännyt neuvoston väitteen, jonka mukaan Niko Tube ja NTRP suorittivat suoria myyntejä unionissa. Neuvosto väittää myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkinut virheellisesti komission väitteen SPIG:n osallistumisesta Niko Tuben ja NTRP:n vientitoimintoihin. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä koskevaa oikeuskäytäntöä sen arvioimiseksi, sulkeeko Sepcon ja NTRP:n välinen yhteys pois mahdollisuuden päätellä, että Sepco harjoitti palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se on arvioinut kutakin toimielinten esiin tuomaa seikkaa erikseen.

40 Neljännessä valitusperusteessaan neuvosto väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että toimielimet ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen soveltaessaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäistä alakohtaa Niko Tuben ja NTRP:n vientimyynteihin siitä syystä, että neuvosto oli oikaissut Sepcon vientihintaa NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan tulkintaa ja soveltamista koskevat oikeudelliset virheet koskevat myös valituksenalaisen tuomion 196 ja 197 kohdassa muotoiltuja päätelmiä.

41 Komissio puolestaan katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt kaksi oikeudellista virhettä soveltaessaan analogisesti normaaliarvon laskemista koskevaa yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä vientihinnan määrittelyyn. Ensinnäkään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei selitä syytä, jonka vuoksi yhden ainoan taloudellisen yksikön käsite olisi myös sovellettavissa analogisesti vientihinnan määrittelyyn. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä johtuu sitä vastoin, että tämä käsite on otettu käyttöön, jotta polkumyyntimarginaalin laskemisessa voitaisiin normaaliarvon määrittelyä varten ottaa huomioon tietyt erityistilanteet viejien sisämarkkinoilla. Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 177 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa todennut päinvastaista päätöksensä tueksi siteeraamansa oikeuskäytännön osalta. Tuon oikeuskäytännön tarkastelusta käy nimittäin ilmi, että yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä, joka on määritelty toimijan sisämarkkinoilla myymien tuotteiden normaaliarvon asianmukaisempaa määrittelyä varten, ei voida soveltaa tämän saman toimijan vientiä varten myymien tuotteiden hinnan määrittelyyn sen viedessä samanlaisia tuotteita unioniin. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee päinvastoin, että kun viejä myy tuotetta unionissa myyntitytäryhtiön välityksellä, vientihinta samoin kuin normaaliarvo vahvistetaan ottamalla huomioon ensimmäinen myynti riippumattomalle ostajalle. Näin vahvistettuun vientihintaan voitaisiin ja täytyisi kuitenkin soveltaa perusasetuksessa säädettyjä oikaisuja, mutta niin, ettei toimielimille tässä yhteydessä synny mitään erityistä todistustaakkaa.

42 Komissio väittää valituksensa tueksi esittämässään toisessa valitusperusteessa, joka koskee todistustaakkaa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kuuluvan laillisuusvalvonnan rajoja, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt useita oikeudellisia virheitä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on komission mukaan asettanut toimielimille erityisen raskaan todistustaakan kaupallista puolustusta koskevalla alalla, jolla niillä kuitenkin on laaja harkintavalta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut todistustaakkaa koskevia sääntöjä katsoessaan, että oli tarkistettava, ”ovatko toimielimet esittäneet näyttöä tai ainakin aihetodisteita siitä, että Sepcon toiminta ei ole sisäisen myyntiosaston toimintaa vaan että se muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa”. Oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että toimielimet ovat toimineet oikein ottaessaan lähtökohdaksi Sepcon laskuttaman hinnan ensimmäiseltä riippumattomalta ostajalta unionissa ja soveltaessaan tämän jälkeen näihin hintoihin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa säädettyä oikaisua. Sen sijaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi todennut, että toimielimet ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kuten sen olisi pitänyt tehdä perustellakseen kyseisen asetuksen osittaista kumoamista, se on virheellisesti katsonut, että yhtä ainoaa taloudellista yksikköä koskevasta oikeuskäytännöstä johtuu, että toimielimillä on erityisen raskas todistustaakka, kun niiden on tehtävä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan perusteella oikaisu. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen näkemys siitä, että toimielimet eivät voineet tehdä kyseistä oikaisua, on ristiriidassa valituksenalaisen tuomion 213 ja 214 kohdassa esitetyn toteamuksen kanssa, jonka mukaan 26.6.2006 päivätty komission faksi sisältää yksityiskohtaisen perustelun syistä, joiden vuoksi kyseinen oikaisu on tehty.

43 Kun tarkastellaan komission kolmatta valitusperustetta, joka kohdistuu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen näkemykseen, jonka mukaan toimielimet ovat rikkoneet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäistä alakohtaa, komissio katsoo osoittaneensa kahdessa edeltävässä valitusperusteessa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen päätellessään NTRP:n valmistamien putkien suhteen, että kyseiseen artiklaan perustuva oikaisu oli tehty pätemättömällä tavalla. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan tämän säännöksen nojalla tehdyn oikaisun on nimittäin määrä palauttaa normaaliarvon ja vientihinnan välinen tasapaino. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin nimenomaisesti katsonut, ettei perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan rikkomista koskevaa kanneperustetta voitu erottaa saman asetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan rikkomista koskevasta perusteesta. Komissio väittää, että koska kaksi ensimmäistä valitusperustetta on todettava perustelluiksi, oikaisu on näin ollen tehty oikein, joten kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että neuvosto ja komissio olivat rikkoneet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäistä alakohtaa, se on myös tehnyt oikeudellisen virheen komission mukaan sitäkin suuremmalla syyllä, kun se on jättänyt tutkimatta neuvoston väitteen siitä, että koska SPIG osallistui sekä kotimaan myynteihin että vientimyynteihin ja että koska oikaisu koski vain Sepcon ylimääräistä osallistumista vientiin tarkoitettuihin myynteihin, tämä toimenpide oli saanut aikaan tasapainoa eikä epäsuhtaa.

44 Vastauksena näihin neuvoston ja komission valitusperusteisiin Niko Tube ja NTRP väittävät, että näiden toimielinten ensimmäinen valitusperuste, joka on niiden valituksille yhteinen ja koskee yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä, on jätettävä tutkimatta, koska vaikka neuvostolla ja komissiolla oli ollut mahdollisuus kiistää tämän käsitteen merkityksellisyys perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun soveltamisen kannalta, ne päättivät jättää sen tekemättä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämissään kanneperusteissa ja väitteissä.

45 Niko Tuben ja NTRP:n mukaan yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä sovelletaan vientihinnan määrittelyyn ennen ja jälkeen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaan perustuvan oikaisun tekemistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on niiden mielestä perustellut asianmukaisesti tätä koskevan ratkaisunsa. Kysymys määräysvallan olemassaolosta ja tuotantotoimintojen jakamisesta myyntitoimintojen kanssa taikka näin ollen kysymys yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaolosta on erillinen ja tulee esiin aikaisemmin ja riippumatta tämän olemassaolon konkreettisesta vaikutuksesta normaaliarvon ja vientihinnan laskemiseen ennen ja jälkeen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan perusteella tehtyjä oikaisuja. Niko Tube ja NTRP väittävät, että yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitteellä ainoastaan tunnistetaan taloudellinen realiteetti eli kuvaillaan eri etuyhteydessä olevien yksiköiden roolit ja tehtävät. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että normaalihinnan ja vientihinnan määrittelyä säännellään erillisillä erityissäännöillä, se on niiden mukaan perustellusti tuonut esiin tämän konseptin, jonka mukaan toimintojen jakaminen oikeudellisesti erillisten yksiköiden ryhmässä ei estä niitä muodostamasta yhtä

ainoaa taloudellista yksikköä, analogisen soveltamisen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ainoastaan, että riippumatta siitä, onko kyseessä vientihinnan tai normaaliarvon vahvistaminen, ei ole yleisesti mahdollista sivuuttaa taloudellisia realiteetteja.

46 Lisäksi Niko Tuben ja NTRP:n mukaan se, että yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaololla voisi olla eri vaikutus sen mukaan, onko kyseessä normaaliarvon vai vientihinnan määrittely, ei ole esteenä kyseistä käsitettä koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön soveltamiselle laajemmin kuin unionin tuomioistuin on voinut tähän mennessä tehdä vain lukumäärältään rajoitetuissa asioissa. Lisäksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa velvoitetaan unionin toimielimet, jotka haluavat vientihinnan määrittämiseksi vähentää kauppiaan voittomarginaalin kaltaiset eri kulut, joita vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevalle myyntiyhtiölle koituu, perustelemaan tämä päätös osoittamalla, että tämä etuyhteydessä oleva yhtiö harjoittaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa. Kun myyntiyhtiö muodostaa yhden ainoan taloudellisen yksikön vientiä harjoittavan tuottajan kanssa ja kun se harjoittaa sisäisen vientimyyntiosaston tehtäviä, ei voida millään perusteella katsoa, että sen toiminta muistuttaa palkkioperusteiseen edustajan toimintaa. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan tältä osin on täsmennettävä etuyhteydessä olevan myyntiyhtiön tehtäviä ja vientiä harjoittavan tuottajan siihen kohdistaman ”määräysvallan” olemassaoloa. Kun tällainen määräysvalta on olemassa ja kun etuyhteydessä olevan yhtiön tehtävät ovat sisäisen vientimyyntiosaston tehtäviä, kyse on yhden ainoan taloudellisen yksikön yhteyksistä eikä toimeksiantajan ja toimeksisaajan väliseen suhteeseen rinnastettavasta suhteesta, joten toimielimet eivät voi millään perusteella vähentää kauppiaan voittomarginaalia soveltaessaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaa. Neuvoston ja komission valitusperusteensa tueksi siteeraama oikeuskäytäntö ei estä sitä, että unionin tuomioistuimen normaaliarvon määrittelyn yhteydessä soveltamaa yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä sovellettaisiin myös tutkittaessa sitä, muistuttaako kauppiaan toiminta palkkioperusteisen edustajan toimintaa. Siitä, että unionin tuomioistuimet ovat soveltaneet yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä ainoastaan määritelläkseen normaaliarvon, ei voi olla seurauksena se, ettei tätä käsitettä voitaisi käyttää vientihinnan vahvistamiseksi. Niko Tube ja NTRP katsovat, että nyt käsiteltävän oikeusriidan täsmällistä kohdetta ei yksinkertaisesti ole koskaan tuotu unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

47 Niko Tube ja NTRP vastaavat yhdessä neuvoston esittämään toiseen ja kolmanteen valitusperusteeseen, jotka vastaavat komission esittämää toista valitusperustetta. Ne väittävät toisessa valitusperusteessaan, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tehnyt virhettä toimielinten todistustaakan suhteen eikä ylittänyt valvontavaltansa rajoja riidanalaisen asetuksen osalta. Kolmannesta valitusperusteesta Niko Tube ja NTRP toteavat, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole soveltanut virheellistä oikeudellista arviointiperustetta, kun se on tutkinut toimielinten päätöstä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaan perustuvan oikaisun tekemisestä. Tässä artiklassa säädetään nimenomaisesti, että tähän oikaisuun vetoavan toimielimen on osoitettava tai ainakin esitettävä aihetodisteita, joilla pyritään osoittamaan, että kauppias harjoittaa todellisuudessa palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa. Vaikka toimielimet ovatkin kiistäneet Niko Tuben ja NTRP:n väitteet siitä, että Sepco oli sisäinen vientimyyntiosasto, neuvosto ja komissio eivät kuitenkaan ole esittäneet mitään näyttöä sen väitteen tueksi, että tämä yhtiö oli tosiasiallisesti toiminut edustajana. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan toimielimet katsovat todellisuudessa, että riittää, kun myyntiyhtiö, joka on etuyhteydessä vientiä harjoittavaan tuottajaan tai jollakin tavoin sen määräysvallassa, myy kyseistä tuotetta unionissa, jotta voidaan enemmittä toimitta päätellä, että kyseinen yhtiö harjoittaa edustajan toimintaa. Tämä päätelmä horjuttaa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan tehokasta oikeusvaikutusta.

48 Niko Tuben ja NTRP:n mielestä on selvää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut huomioon ja arvioinut kaikki neuvoston ja komission esittämät väitteet sekä käytettävissään olleet asianosaisten ilmoittamat tiedot ennen kuin se totesi, että toimielimet olivat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne eivät olleet esittäneet riittäviä aihetodisteita siitä, että Sepcon toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

49 Niko Tube ja NTRP katsovat neuvoston neljännen valitusperusteen ja komission kolmannen valitusperusteen osalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi täysin perustellusti, että toimielimet olivat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne olivat soveltaneet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäistä alakohtaa. Oikaisu piti sellaisenaan yllä tai loi epäsuhtaa, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi valituksenalaisen tuomion 195 kohdassa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

50 Unionin toimielimet kyseenalaistavat seitsemällä valitusperusteellaan sen, että valituksenalaisen tuomion 177–179 kohdassa sovelletaan analogisesti yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä koskevaa, normaaliarvon laskemisessa kehitettyä oikeuskäytäntöä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädettyyn vientihinnan oikaisuun, ja todistustaakkaa koskevan säännön, joka mainitaan valituksenalaisen tuomion 180 kohdassa ja jota sovelletaan 182 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa ja jonka mukaan kyseisten toimielinten on esitettävä näyttöä sen tekijän olemassaolosta, jonka perusteella oikaisu tehdään, kun ne katsovat, että niiden täytyy oikaisu tehdä.

51 Tästä on todettava ensiksi, että normaaliarvon ja vientihinnan määrittämisessä noudatetaan erilaisia sääntöjä ja että näin ollen myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ei pidä välttämättä käsitellä samalla tavalla molemmissa tapauksissa. Mahdolliset näiden kahden arvon väliset erot voidaan kuitenkin ottaa huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädettyjen oikaisujen yhteydessä (ks. vastaavasti asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok., s. I-2069, Kok. Ep. XI, s. I-161, 63, 70 ja 73 kohta ja asia C-178/87, Minolta Camera v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1577, 12 kohta).

52 Valituksenalaisen tuomion 177 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että ”normaaliarvon laskemista koskevan mutta analogisesti vientihinnan laskemiseen sovellettavan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että juridisesti eri yhtiöiden muodostaman ryhmän sisällä jaetaan tuotanto- ja myyntitoiminta, ei muuta sitä tosiseikkaa, että kyseessä on yksi ainoa taloudellinen yksikkö, joka organisoi tällä tavoin sellaisten toimintojen kokonaisuuden, joita harjoitetaan toisissa tapauksissa myös juridiselta näkökannalta yhden ainoan yksikön avulla (ks. analogisesti asia 250/85, Brother Industries v. neuvosto, tuomio 5.10.1988, Kok., s. 5683, 16 kohta; asia C-175/87, Matsushita Electric v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1409, 12 kohta ja asia C-104/90, Matsushita Electric Industrial v. neuvosto, tuomio 13.10.1993, Kok., s. I-4981, 9 kohta)”.

53 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsitelty oikeusriita koski perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan perusteella tehtyä vientihinnan oikaisua. Sekä kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdan sanamuodosta että rakenteesta ilmenee, että vientihintaa tai normaaliarvoa voidaan oikaista vain, jotta otettaisiin huomioon erot näihin kahteen hintaan vaikuttavissa tekijöissä, kuten palkkioissa – eli kyseisistä myynneistä maksettujen palkkioiden väliset erot –, jotka vaikuttavat siten niiden vertailukelpoisuuteen, sen varmistamiseksi, että vertailu tehtäisiin kaupan samassa portaassa. Näin ollen vientihinnan oikaisua koskeva kysymys perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan soveltamisen yhteydessä edellyttää ensinnäkin sen kaupan portaan tarkastelua, jossa vientihinta määritettiin.

54 Tästä on myös todettava, ettei mikään seikka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan sanamuodossa eikä etenkään sen i alakohtaan sisältyvässä täsmennyksessä ole omiaan estämään yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitteen soveltamista vientihinnan lopullisessa määrittelyssä oikeudenmukaisen vertailun tekemiseksi kyseisen artiklan nojalla. Jos tuottaja myy tuotteitaan unioniin suuntautuvassa viennissä oikeudellisesti erillisen yhtiön kautta, jossa sillä kuitenkin on taloudellinen määräysvalta, mikään pakottava oikeudellinen tai taloudellinen syy ei estä sitä, että näiden kahden toimijan voidaan katsoa olevan yksi ainoa taloudellinen yksikkö.

55 On selvää, että yhden ainoan taloudellisen yksikön käsite on kehitelty normaaliarvon määrittelyä varten. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti tuonut valituksenalaisen tuomion 178 ja 179 kohdassa esiin erityistilanteet, joissa voidaan päätellä tällaisen yksikön olemassaolo normaaliarvon laskemiseksi. Näistä päätelmistä ei kuitenkaan ilmene, että tätä käsitettä voitaisiin soveltaa vain vientiä harjoittavien tuottajien sisämarkkinoilla. Jos tuottaja myy tuotteitaan unioniin sellaisen yhtiön välityksellä, joka on oikeudellisesti erillinen mutta joka on sen taloudellisessa määräysvallassa, vaatimus sellaisesta toteamuksesta, joka heijastaa kyseisen tuottajan ja kyseisen myyntiyhtiön välisten suhteiden taloudellista realiteettia, pikemminkin puoltaa yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitteen soveltamista vientihinnan laskemisessa.

56 Edellä todetusta seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti soveltanut vientihinnan määrittämiseksi analogisesti yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä koskevaa oikeuskäytäntöä, joka on lähtökohtaisesti sovellettavissa normaaliarvon laskemiseksi.

57 Sen tekijän, jonka perusteella kyseistä oikaisua vaaditaan tai jonka perusteella se tehdään, olemassaoloa koskevasta todistustaakasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 180 kohdassa todennut, että ”samalla tavoin kuin sellaisen asianosaisen, joka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla vaatii tehtäväksi oikaisuja, joiden avulla normaaliarvo ja vientihinta saatetaan keskenään vertailukelpoisiksi polkumyyntimarginaalin määrittämistä varten, on näytettävä toteen, että vaatimus on perusteltu, myös toimielinten on, silloin kun ne katsovat, että niiden täytyy tehdä oikaisu, tukeuduttava todisteisiin tai ainakin aihetodisteisiin, joiden avulla voidaan osoittaa oikaisun perustana olevan seikan olemassaolo ja määrittää sen vaikutus hintojen vertailukelpoisuuteen”.

58 Oikeuskäytännön mukaan silloin, kun asianosainen vaatii perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan perusteella oikaisuja, joiden tarkoituksena on tehdä normaaliarvo ja vientihinta vertailukelpoisiksi polkumyyntimarginaalin määrittämistä varten, kyseisen asianosaisen on esitettävä näyttö siitä, että sen vaatimus on oikeutettu (ks. vastaavasti asia 255/84, Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok., s. 1861, 33 kohta; asia 258/84, Nippon Seiko v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok., s. 1923, 45 kohta ja asia 260/84, Minebea v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok., s. 1975, 43 kohta).

59 Lisäksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla tapauksissa, joissa vahvistettu normaaliarvo ja vientihinta eivät ole vertailtavissa, kussakin tapauksessa otetaan oikaisujen muodossa huomioon hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

60 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 79 kohdassa, todistustaakka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a–k alakohdassa lueteltujen erityisten oikaisujen tarpeellisuudesta kuuluu näin ollen niille, jotka haluavat vedota oikaisuun, ovatpa ne keitä tahansa.

61 Kun tuottaja vaatii normaaliarvon oikaisemista, lähtökohtaisesti alaspäin, tai vientihintojen oikaisua loogisesti ylöspäin, tämän toimijan on siis ilmoitettava ja osoitettava, että tällaisen oikaisun tekemisen edellytykset täyttyvät. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on aivan oikein todennut, on vastaavasti niin, että nyt esillä olevan asian tavoin tapauksessa, jossa neuvosto ja komissio katsovat, että vientihintaa on oikaistava alaspäin sillä perusteella, että tuottajaan etuyhteydessä oleva myyntiyhtiö harjoittaa toimintaa, joka muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa, näiden toimielinten on ainakin esitettävä keskenään yhdenmukaisia aihetodisteita, jotka osoittavat tämän edellytyksen täyttyneen.

62 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätellyt valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa, etteivät seikat, jotka komissio on esittänyt perustellakseen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaista oikaisua, ole riittävän vakuuttavia eikä niitä siis voida pitää aihetodisteina, joiden perusteella voitaisiin todeta sellaisen tekijän olemassaolo, jonka perusteella oikaisu tehtiin, ja määrittää sen vaikutus hintojen vertailukelpoisuuteen. Neuvosto ja komissio katsovat tämän ratkaisun osalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt laillisuusvalvontavaltansa rajat.

63 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (ks. asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007, Kok., s. I-7723, 40 ja 41 kohta).

64 Tältä osin on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 225 artiklasta ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ilmenee, että ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen yhtäältä määrittämään tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi unionin yleiselle tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiasiaa. Kun unionin yleinen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, unionin tuomioistuin on EY 225 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan näiden tosiseikkojen oikeudelliseen luonnehdintaan ja unionin yleisen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa (ks. asia C-535/06 P, Moser Baer India v. neuvosto, tuomio 3.9.2009, Kok., s. I-7051, 31 kohta).

65 Unionin tuomioistuimella ei näin ollen ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon unionin yleinen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. em. asia Moser Baer India v. neuvosto, tuomion 32 kohta).

66 Valituksenalaisen tuomion 184–190 kohdasta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kyseisen oikeuskäytännön mukaisesti valvonut neuvoston ja komission esittämää Niko Tuben ja NTRP:n tilanteen oikeudellista luonnehdintaa. Se on tässä asiayhteydessä todennut, että 26.6.2006 päivätyssä komission faksissa esitetyt kolme seikkaa eivät olleet aihetodisteita, joilla voitaisiin tukea toimielinten päätelmää siitä, että Sepco täytti edellytykset perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun tekemiselle, ainakaan NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta.

67 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei siis ole asettanut toimielimille mitään erityistä todistustaakkaa, lukuun ottamatta velvollisuutta osoittaa, että tällaisen oikaisun tekemisen edellytykset täyttyivät.

68 On myös todettava, että ensimmäisen oikeusasteen toteuttama valvonta, joka koski 26.6.2006 päivättyyn komission faksiin sisältyneitä kolmea seikkaa ja valituksenalaisen tuomion 188 kohdassa mainittuja asiakirja-aineiston asianomaisia seikkoja ja jolla oli tarkoitus tarkastaa, olivatko toimielimet esittäneet kyseisen oikaisun tekemiseksi näyttöä siitä, että Sepcon toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa, ei ole uutta tosiseikkojen arviointia, jolla korvattaisiin toimielinten arviointi. Näin toteutetulla valvonnalla ei loukattu toimielimillä kauppapolitiikan alalla olevaa laajaa harkintavaltaa, joka on oikeutettua niiden taloudellisten, poliittisten ja oikeudellisten tilanteiden, joita toimielinten on arvioitava, monitahoisuuden vuoksi, vaan siinä ainoastaan todettiin, saattoivatko nämä seikat tukea toimielinten päätelmiä.

69 Edellä todetun perusteella neuvoston päävalituksen valitusperusteet 1–4 ja komission päävalituksen valitusperusteet 1–3 on hylättävä.

Neuvoston päävalituksen valitusperusteiden 5–7 ja komission päävalituksen neljännen valitusperusteen tarkastelu

Asianosaisten lausumat

70 Neuvosto esittää valituksenalaista tuomiota kohtaan kolme valitusperustetta, joilla se kyseenalaistaa siihen sisältyvän päätelmän, jonka mukaan Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia on loukattu. Neuvosto väittää siten viidennessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinta ilmoittamisvaatimuksista on liian suppea. Tämän toimielimen mukaan kysymystä siitä, riittääkö, että annetaan tiedoksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaan perustuvan oikaisun oikeudellinen perusta, jotta viejä voi käyttää puolustautumisoikeuksiaan, vai onko annettava täydentäviä tietoja, ei voida ratkaista abstraktisti vaan yksinomaan niin, että otetaan kulloinkin kyseessä olevat olosuhteet huomioon. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi näin ollen pitänyt tutkia, riittikö kyseisen asian erityisolosuhteissa pelkkä oikaisun oikeudellisen perustan tiedoksi antaminen vai ei.

71 Neuvosto väittää kuudennessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole noudattanut sen kriteerin soveltamisedellytyksiä, jonka suhteen se on tutkinut, olisiko Niko Tubella ja NTRP:llä ollut 26.6.2006 päivätyssä komission faksissa esiin tuotujen kolmen seikan viivästyneen tiedoksiannon puuttuessa ”edes vähäinen mahdollisuus saada hallinnollinen menettely päättymään erilaiseen lopputulokseen”, sillä tämän kriteerin perusteella on mahdollista määrittää, onko menettelyn sääntöjenvastaisuudella ollut vaikutusta näiden asianosaisten kykyyn puolustaa oikeuksiaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on neuvoston mukaan tehnyt oikeudellisen virheen siltä osin kuin se ei ole tutkinut, ovatko Niko Tube ja NTRP tosiasiallisesti menettäneet tämän viivästyneen tiedoksi antamisen seurauksena mahdollisuutensa esittää väitteitä tai huomautuksia, jotka olisivat voineet johtaa hallinnollisen menettelyn toisenlaiseen lopputulokseen. Neuvosto väittää, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi noudattanut tämän arviointiperusteen soveltamisedellytyksiä, se olisi todennut, että Niko Tuben ja NTRP:n esittämät väitteet olivat olennaisin osin samanlaiset kuin ne, jotka oli esitetty komissiossa käydyssä menettelyssä ennen 26.6.2006 päivätyn komission faksin vastaanottamista.

72 Seitsemännessä valitusperusteessaan neuvosto katsoo, että se tosiseikkojen arviointi, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tukeutunut valituksenalaisen tuomion 185–188 kohdassa päätelläkseen, että Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia on loukattu, sisältää useita oikeudellisia virheitä, kuten kolmen ensimmäisen valitusperusteen tutkimisesta ilmenee. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa tekemä päätelmä, jonka mukaan Niko Tube ja NTRP ”ovat näyttäneet toteen, että 26.6.2006 päivättyyn [komission] faksiin sisältyneiden seikkojen aikaisempi tiedoksi antaminen niille olisi voinut mahdollistaa sen, että ne olisivat voineet osoittaa tämän saman ennen [riidanalaisen] asetuksen antamista ja näin ollen tukea väitettä siitä, että komissiolla ei ollut käytettävissään mitään konkreettista seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut tehdä riidanalaisen oikaisun”, on näin ollen myös oikeudellisesti virheellinen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmä on ristiriitainen siinä mielessä, että se on todennut, että puolustautumisoikeuksia on loukattu Niko Tuben ja NTRP:n suorittamien myyntien suhteen, kun taas valituksenalaisen tuomion 188 ja 189 kohdassa se on todennut, etteivät ne olleet näyttäneet toteen, että Sepco oli NTRP:n määräysvallassa. Näin ollen 26.6.2006 päivätyssä komission faksissa tarkoitettujen kolmen tekijän aikaisempi tiedoksi antaminen ei olisi antanut Niko Tubelle ja NTRP:lle mitään mahdollisuutta päästä erilaiseen lopputulokseen NTRP:n Sepcon välityksellä toteuttamien myyntien suhteen.

73 Komissio katsoo neljännessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut liian tiukkoja ja näin ollen perusteettomia kriteerejä päätyäkseen johtopäätökseen, että Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia on loukattu. Komission mukaan viimeksi mainituille on ilmoitettu täysin ne täsmälliset syyt, joiden vuoksi komissio aikoi tehdä kyseisen oikaisun, jotta ne

voisivat käyttää puolustautumisoikeuksiaan. Ne ovat sitä paitsi esittäneet kyseistä oikaisua koskevat huomautuksensa 4.5.2006 päivätyssä kirjeessä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sekoittaa komission mukaan oikaisun laillisuutta koskevan kysymyksen Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevaan kysymykseen. Se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että oikaisua on sovellettu lainvastaisesti, ei merkitse sitä, että jo pelkästään tästä syystä Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia olisi loukattu. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei erottele toimenpiteen perusteluja koskevia vaatimuksia, jotka toimielimille on asetettu lopullisen oikeudellisen toimenpiteen toteuttamisvaiheessa ja sen toteuttamista edeltäneessä hallinnollisessa menettelyssä. Lopullisen oikeudellisen toimenpiteen toteuttamisvaiheessa lopullinen perustelu on annettava tiedoksi niille, joille toimenpide on osoitettu, ja sen on oltava EY 253 artiklan määräysten mukainen. Aiemmassa vaiheessa vaatimus rajoittuu siihen, että toimijoille on annettava riittävästi tietoja, jotta ne voivat käyttää puolustautumisoikeuksiaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis virheellisesti päätellyt siitä, että perustelut olivat täydellisemmät oikeudellisen toimen lopullisessa vaiheessa, että ennen sen toteuttamista ilmoitetut tiedot olisivat pakostakin estäneet kyseisiä toimijoita käyttämästä puolustautumisoikeuksiaan.

74 Niko Tube ja NTRP tutkivat yhdessä neuvoston esittämää kolmea valitusperustetta, jotka vastaavat komission esittämää neljättä valitusperustetta. Näiden asianosaisten mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti katsonut, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu siltä osin kuin niillä olisi pitänyt olla mahdollisuus ilmoittaa kantansa kaikkien oikaisun tueksi esitettyjen väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden tosiasiallisesta luonteesta ja merkityksellisyydestä. Jos tätä oikaisupäätöstä tukevat perustelut ilmoitettaisiin vasta hallinnollisen menettelyn päätteeksi niin, että kyseinen tiedoksianto toteutuisi itse asiassa samanaikaisesti menettelyn päättämisen kanssa, tämä vaatimus ei täyty. Kuulluksi tulemisen oikeutta koskevan periaatteen noudattaminen edellyttää, että kyseessä olevilla yrityksillä on ollut hallinnollisen menettelyn aikana mahdollisuus esittää kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden tosiasiallisesta luonteesta ja merkityksellisyydestä sekä niistä asiakirjoista, joita komissio käyttää polkumyyntisäännösten rikkomista koskevan väitteensä tukena. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valvonnan on koskettava vain hallinnollisessa menettelyssä koottua tosiasiallista näyttöä, joka on johtanut kumoamiskanteen kohteena olevan toimenpiteen toteuttamiseen. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittama valvonta olisi ulottunut muihin tosiseikkoihin kuin hallinnollisessa menettelyssä koottuihin, tämä merkitsisi, että Niko Tube ja NTRP eivät olisi voineet käyttää täysimääräisesti puolustautumisoikeuksiaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytävässä menettelyssä. Jos lisäksi Niko Tubelle olisi hyödyllisessä ajassa annettu tiedoksi ne kriteerit, jotka toimielimet olivat tosiasiallisesti ottaneet huomioon arvioinnissaan, se olisi voinut todellakin keskittyä kyseisiä kriteerejä koskeviin väitteisiinsä hallinnollisen menettelyn aikana ja vaikuttaa menettelyn lopputulokseen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

75 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hyväksynyt Niko Tuben ja NTRP:n kuudennen kanneperusteen, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista, siltä osin kuin se koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan perusteella tehtyä oikaisua, koska jos komissio olisi ennen riidanalaisen asetuksen antamista antanut sen 26.6.2006 päivättyyn faksiin sisältyneet seikat Niko Tubelle ja NTRP:lle tiedoksi, nämä olisivat voineet hyvissä ajoin esittää väitteitä, joita ne eivät nyt ole voineet esittää sen vuoksi, että komissio antoi niille kyseessä olevat tiedot tiedoksi myöhässä. Ne olisivat siis voineet järjestää puolustuksensa paremmin ja mahdollisesti saada hallinnollisen menettelyn päättymään toisenlaiseen tulokseen.

76 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti muistuttanut valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa polkumyynnin vastaisten tutkimusten kohteena olevien asianosaisten puolustautumisoikeuksia koskevasta oikeuskäytännöstä. Tämän oikeuskäytännön mukaan asianomaisille yrityksille pitää antaa mahdollisuus hallinnollisen menettelyn aikana esittää tehokkaasti kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden tosiasiallisesta luonteesta ja merkityksellisyydestä ja

niistä todisteista, joita komissio käyttää polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena (asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok., s. I-3187, 17 kohta).

77 Tässä on painotettava sitä, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamisella on ensiarvoisen tärkeä merkitys polkumyynnin vastaisissa tutkintamenettelyissä (ks. vastaavasti em. asia Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomion 15–17 kohta sekä analogisesti asia C-113/04 P, Technische Unie v. komissio, tuomio 21.9.2006, Kok., s. I-8831, 55 kohta ja asia C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomio 1.10.2009, Kok., s. I-9147, 93 kohta).

78 Erityisesti on muistettava, että oikeuskäytännön mukaan Niko Tubea ja NTRP:tä ei voida vaatia osoittamaan sitä, että komission päätös olisi ollut toisenlainen, vaan ainoastaan se, että tämä mahdollisuus ei ole täysin pois suljettu, koska nämä asianosaiset olisivat kyenneet varmistamaan puolustuksensa paremmin ilman menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta (ks. em. asia Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomion 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

79 Puolustautumisoikeuksiin liittyvä sääntöjenvastaisuus voi kuitenkin johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, kun on mahdollista, että tämän sääntöjenvastaisuuden johdosta hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jolloin Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksiin olisi tosiasiallisesti vaikutettu (ks. em. asia Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomion 107 kohta).

80 Unionin tuomioistuimelle esitetystä asiakirja-aineistosta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut valituksenalaisen tuomion 203 kohdassa, että vasta 24.4.2006 päivätyssä toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa Niko Tubelle ja NTRP:lle ilmoitettiin, että niiden yhteisöön suuntautuneiden myyntien osalta, joihin Sepco oli osallistunut, oikaisu tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla eikä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla, kuten oli virheellisesti mainittu ensimmäisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa; komissio ei kuitenkaan perustellut tässä toisessa ilmoitusasiakirjassa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan sovellettavuutta nyt esillä olevaan asiaan. Näissä olosuhteissa Niko Tube ja NTRP ilmoittivat komissiolle 4.5.2006 päivätyllä kirjeellä, että sen tehtävänä on näyttää toteen, että Sepcon toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

81 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että komissio oli kuitenkin vasta 26.6.2006 eli päivää ennen riidanalaisen polkumyyntiasetuksen antamista päivätyllä faksillaan ilmoittanut ensimmäisen kerran syyt, jotka sen mukaan oikeuttivat katsomaan Sepcon toiminnan muistuttavan palkkioperusteiden edustajan toimintaa ja joiden takia perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan perusteella tehty oikaisu oli näin ollen perusteltu. Tätä toteamusta ei nyt käsiteltävissä asioissa ole kiistetty.

82 Se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tukeutuu valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa saman tuomion 185–188 kohdassa tekemiinsä päätelmiin, joiden mukaan 26.6.2006 päivätyn komission faksin kolmea seikkaa ei voida pitää aihetodisteina yhtäältä siitä, että Sepco harjoitti palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa, eikä toisaalta siitä, että Sepco ja NTRP eivät muodostaneet yhtä ainoaa taloudellista yksikköä, ei voi horjuttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikkoihin perustuvaa toteamusta siitä, että Niko Tubelle ja NTRP:lle ilmoitettiin kyseisen oikaisun oikeudellista perustaa koskevasta perustelusta ensimmäisen kerran vasta päivää ennen riidanalaisen polkumyyntiasetuksen antamista.

83 Jotta voidaan katsoa, että puolustautumisoikeuksiin on vaikutettu, riittää sen osoittaminen, että Niko Tube ja NTRP olisivat kyenneet varmistamaan puolustuksensa paremmin, jos todettua menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta ei olisi ollut, kuten edellä tämän tuomion 78 kohdassa todetaan.

84 Niko Tube ja NTRP ovat nyt käsiteltävissä asioissa voineet esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa väitteitä, jotka se on todennut perustelluiksi ja joiden perusteella se on valituksenalaisen tuomion 190 ja 243 kohdassa hyväksynyt kyseisten asianosaisten kumoamiskanteen neljännen perusteen osan, joka koskee neuvoston perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa tekemää ilmeistä virhettä, ja se on tämän vuoksi kumonnut riidanalaisen asetuksen osittain. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa, tämä seikka osoittaa sen, että 26.6.2006 päivättyyn komission faksiin sisältyneiden seikkojen aikaisempi tiedoksi antaminen olisi mahdollistanut sen, että Niko Tube ja NTRP olisivat voineet ennen riidanalaisen asetuksen antamista vedota toimielimissä samoihin perusteluihin, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kumoamispäätös perustuu, ja näin ollen saada tukea väitteelleen siitä, ettei komissiolla ollut käytettävissään mitään konkreettista tekijää, jonka perusteella se olisi voinut tehdä riidanalaisen oikaisun.

85 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tosin valituksenalaisen tuomion 185–190 kohdassa hyväksynyt neljännen kumoamisperusteen edellä mainitun osan vain siltä osin kuin se koskee Sepcon ja NTRP:n välistä suhdetta ja hylännyt sen Sepcon ja Niko Tuben suhteen osalta. Jos kyseiset seikat olisi annettu tiedoksi aikaisemmin hallinnollisessa menettelyssä, ei kuitenkaan olisi ollut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vaan neuvoston ja komission tehtävä arvioida niiden vaikutus näihin kahteen suhteeseen Niko Tuben ja NTRP:n jo tuona hetkenä esittämien väitteiden nojalla. Näin ollen – huolimatta pääasiaa koskevista omista toteamuksistaan kyseisissä 185–190 kohdassa – ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on voinut ristiriidattomasti todeta hyväksyessään Niko Tuben ja NTRP:n ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän kuudennen kanneperusteen valituksenalaisen tuomion 210 ja 211 kohdassa, että jos komissio ei olisi syyllistynyt sääntöjenvastaisuuteen, NTRP:n lisäksi myös Niko Tube olisi siten kyennyt varmistamaan puolustuksensa paremmin ja ehkä saamaan hallinnollisen menettelyn päättymään toisenlaiseen lopputulokseen.

86 Edellä todetusta seuraa, ettei Niko Tubea ja NTRP:tä ole asianmukaisesti kuultu missään hallinnollisen menettelyn vaiheessa niistä perusteista, joihin ne ovat halunneet vedota aiottua oikaisua vastaan.

87 Näin ollen on hylättävä neuvoston valitusperusteet 5–7 sekä komission neljäs valitusperuste, jotka nämä esittivät valitustensa tueksi väittäessään, ettei Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia ole loukattu.

88 Päävalitukset on siten hylättävä kokonaisuudessaan.

Vastavalituksen tarkastelu

89 Niko Tube ja NTRP väittävät vastavalituksensa tueksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti hylännyt niiden siinä nostamaan kanteeseen sisältyneet ensimmäisen, toisen ja neljännen kanneperusteen. Niko Tube ja NTRP vetoavat tältä osin kolmeen valitusperusteeseen. Ensimmäinen niistä kohdistuu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisuun, jonka mukaan neuvosto ei ole määritellyt normaaliarvoa ilmeisen arviointivirheen perusteella ja syrjintäkiellon periaatetta loukaten; Niko Tuben ja NTRP:n mukaan kyseinen toimielin on polkumyyntimarginaalin laskiessaan ottanut huomioon tuotteita, joita ne eivät valmista. Toisessa valitusperusteessaan Niko Tube ja NTRP väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että aineellinen vahinko oli määritetty perusasetuksen 3 artiklan mukaisesti. Niko Tuben ja NTRP:n kolmas valitusperuste koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisua, jolla se on katsonut, että Sepco toimi Niko Tuben lukuun palkkioperusteisena edustajana.

Vastavalituksen ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

90 Niko Tuben ja NTRP:n ensimmäinen valitusperuste jakautuu viiteen osaan. Niistä ensimmäinen koskee kuulluksi tulemisen oikeuden loukkaamista. Toisessa osassa ne väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt tuomioistuinvalvonnan rajat. Kolmas osa perustuu siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole lausunut yhdestä Niko Tuben ja NTRP:n esittämästä perusteesta. Ensimmäisen valitusperusteen neljännessä osassa kyseiset asianosaiset väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen arviointivirheen komissiolla olevan huolellisuusvelvoitteen suhteen. Viidennen osan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon sille esitetyn yksiselitteisen näytön.

91 Niko Tube ja NTRP väittävät ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja loukannut niiden puolustautumisoikeuksia vahvistaessaan toimielinten päätöksen siitä, ettei polkumyyntimarginaalin laskemisessa jätetä ottamatta huomioon ydinenergiaputkia eli tuotteita, joita ne eivät asiakirjoin tuetun väittämänsä mukaan valmista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on niiden mukaan tässä suhteessa ottanut virheellisesti huomioon uudet seikat, jotka neuvosto on ensimmäisen kerran esittänyt oikeudenkäynnin aikana. Niko Tube ja NTRP väittävät ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen ylittänyt valvontavaltansa rajat ja tehnyt oikeudellisen virheen hyväksyessään sen, että toimielimet esittävät käsittelyn aikana täydentäviä ja uusia tosiseikkoja ja selityksiä.

92 Viimeksi mainitusta seikasta Niko Tube ja NTRP väittävät ensimmäisen valitusperusteensa kolmannessa osassa, että neuvosto esitti selityksensä ja väitteensä myöhässä, koska ne eivät kuuluneet hallinnollisen menettelyn aikana koottuun asiakirja-aineistoon ja ne olisi tästä syystä sivuutettava, jotta puolustautumisoikeuksia kunnioitettaisiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on niiden mukaan kirjannut tämän perusteen suullista käsittelyä varten laadittuun kertomukseen mutta jättänyt sen käsittelemättä valituksenalaisessa tuomiossa.

93 Niko Tube ja NTRP väittävät lisäksi ensimmäisen valitusperusteensa neljännessä osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti katsonut valituksenalaisen tuomion 52 ja 53 kohdassa, että komissio oli noudattanut vaadittua huolellisuutta tutkiessaan niiden ydinenergiaputkien myynnistä antamia tietoja. Kun toimielimet esittivät kymmenen erillistä argumenttia tukeakseen väitettään siitä, että ne olivat noudattaneet huolellisuusvelvoitettaan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että ainoastaan kaksi niistä olisi voinut perustellusti herättää toimielimissä ”legitiimin huolenaiheen”. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu, jonka mukaan toimielimet ovat noudattaneet huolellisuusvelvoitettaan, vaikka se oli myös todennut, että toimielinten esittämästä kymmenestä väitteestä vain kaksi oli perusteltuja, ei perustu kohtuulliseen arviointiin ja on siten virheellinen ja perusteeton.

94 Lopuksi Niko Tube ja NTRP väittävät ensimmäisen valitusperusteensa viidennessä osassa edelleen tiedoista, joita ne ovat antaneet toimielimille ydinenergiaputkien myynnistä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että nämä hallinnollisen menettelyn kuluessa annetut tiedot ovat ”voin[eet] aiheuttaa tutkinnasta vastuussa olevien komission toimihenkilöiden sekaannuksen”, koska tämä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu perustui väitteisiin, jotka on jätettävä tutkimatta ja jotka joka tapauksessa ovat myös virheellisiä ja perusteettomia ja jotka toimielimet esittivät ensimmäisen kerran ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Näin ollen valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa olevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmät,

joiden mukaan normaaliarvo on määritetty kohtuullisella tavalla ja komissio on noudattanut velvollisuuttaan tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikkia asiaan liittyviä seikkoja, ovat ilmeisen virheelliset.

95 Neuvosto ja komissio väittävät näistä valitusperusteista, että Niko Tube ja NTRP eivät ole näyttäneet toteen mitään niistä viidestä väitteestä, jotka on esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa olevasta päätelmästä, jonka mukaan normaaliarvo olisi määritetty kohtuullisella tavalla. Näin ollen näiden toimielinten mukaan vastavalituksen tueksi esitetty ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

96 Niko Tube ja NTRP väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja loukannut niiden puolustautumisoikeuksia ottaessaan valituksenalaisen tuomion 47–55, 59 ja 60 kohdassa huomioon uusia seikkoja eli neuvoston ja komission esittämät uudet perustelut sille, miksei ydinenergiaputkia ole suljettu niiden suorittaman normaaliarvon laskelman ulkopuolelle, sekä näiden uusien perustelujen tueksi esitettyjä uusia tosiseikkoja, joita ei ollut ilmoitettu Niko Tubelle ja NTRP:lle hallinnollisen menettelyn aikana.

97 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa todennut, että ilman, että olisi tarpeen lausua tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen standardiin TU 14 3P 197 2001 kuuluvien ydinenergiaputkien pois sulkemista normaaliarvon laskemisessa koskevien päätelmien keskeisestä luonteesta, on todettava, että – toisin kuin Niko Tube ja NTRP väittivät – niille ei ole ilmoitettu mistään uudesta tosiseikasta tai perusteesta kirjeillä, jotka ne ovat todellakin saaneet 27.6.2006 eli riidanalaisen asetuksen antamispäivänä.

98 Niko Tube ja NTRP väittävät, etteivät neuvosto ja komissio ole hallinnollisessa menettelyssä ottaneet huomioon sitä, etteivät ydinenergiaputket vastanneet kyseistä tuotetta eli sitä, johon polkumyyntiä koskevat väitteet kohdistuivat. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan ne eivät valmistaneet tällaisia putkia. Neuvosto ja komissio eivät myöskään missään hallinnollisen menettelyn vaiheessa olleet väittäneet, että Niko Tuben ja NTRP:n ostoluettelo voisi horjuttaa tätä väitettä. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan tutkintaa koskeva asiakirja-aineisto ei sisällä mitään mainintaa niiden yhteistyön puutteesta toimittajan yksilöimiseksi, mutta tähän laiminlyöntiin, josta toimielimet syyttivät Niko Tubea ja NTRP:tä, vedottiin kuitenkin toimielinten tekemän päätöksen tueksi. Toimielinten väitettä siitä, etteivät ne voineet tarkistaa sen väitteen paikkansapitävyyttä, jonka mukaan Niko Tube ja NTRP eivät valmistaneet ydinenergiaputkia, siitä syystä, että tämä seikka perustui uusiin tietoihin, ei kuitenkaan voida hyväksyä, koska tosiasiassa tämä Niko Tuben ja NTRP:n väite perustui näiden viimeksi mainittujen mukaan niiden aiemmin toimittamiin tietoihin. Niko Tube ja NTRP toteavat tästä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin itse katsoi valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa, että kyselylomake, joka SPIG:n piti täyttää, koski vain unioniin suuntautuvia myyntejä ja että Ukrainan markkinoille suuntautuvia myyntejä koskeva DMsales-luettelo oli toimitettu täysin vapaaehtoisesti.

99 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut tästä valituksenalaisen tuomion 45 ja 46 kohdassa, että se, ettei Niko Tuben ja NTRP:n myyntiluetteloissa mainita putkia, jotka on valmistettu teknisen standardin TU 14 3P 197 2001 mukaisesti, oli merkki siitä, etteivät ne olleet myyneet mainittuja ydinenergiaputkia, eivät edes niiden etuyhteydessä olevalle myyntiyhtiölle SPIG:lle. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi myös valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa, ettei Niko Tuben ja NTRP:n tuotantokustannusluetteloissa, jotka on otsikoitu ”DMcop” ja ”ECcop”, mainittu mitään tuotetta, joka olisi valmistettu soveltamalla teknistä standardia TU 14 3P 197 2001. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tästä, että nämä luettelot osoittivat, etteivät Niko Tube ja NTRP olleet valmistaneet mitään niissä mainituista tuotteista soveltamalla teknistä standardia TU 14 3P 197 2001. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti kuitenkin valituksenalaisen tuomion 47 ja 48 kohdassa, että SPIG:n komission sille osoittamaan kyselylomakkeeseen vastauksena toimittama

kansallisia markkinoita koskeva myyntiluettelo, jonka otsikkona on ”DMsales”, sisälsi kuitenkin kuusi liiketointa, jotka koskivat tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia, jotka oli valmistettu teknisen standardin TU 14 3P 197 2001 mukaisesti ja joita toimitti ainoastaan NTRP-yhtiö.

100 Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee, että nämä kuusi liiketointa koskivat todellisuudessa vain Ukrainan markkinoita, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli yhtäältä valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa, että komissiolla oli kuitenkin ristiriitaisia tietoja, tai ainakin tietoja, joiden paikkansapitävyys voitiin kyseenalaistaa, ja toisaalta kyseisen tuomion 51 kohdassa, etteivät Niko Tube ja NTRP olleet pyrkineet haihduttamaan tätä epäilyä esittämällä näyttöä siitä, että kyseiset kuusi liiketointa koskivat SPIG:n suorittamia ostoja kolmannelta riippumattomalta osapuolelta.

101 Nyt käsiteltävän valitusperusteen kaksi ensimmäistä osaa, jotka koskevat puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt tuomioistuinvalvonnan rajat, perustuvat molemmat olettamukseen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa, että perusteet, jotka unionin toimielimet olivat esittäneet Niko Tuben ja NTRP:n sitä koskevan vaatimuksen hylkäämisen tueksi, että tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvat ydinenergiaputket suljettaisiin pois normaaliarvon laskemisessa, oli esitetty myöhässä, koska ne oli esitetty ensimmäisen kerran ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa eikä niitä ollut esitetty hallinnollisessa menettelyssä.

102 Tästä on riittävää todeta, kuten julkisasiamies on tehnyt ratkaisuehdotuksensa 182 kohdassa, että valituksenalaisen tuomion 47–55, 59 ja 60 kohdasta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkiessaan ilmeistä arviointivirhettä ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista koskevia kumoamisperusteita ottanut huomioon ainoastaan ne seikat, jotka käyvät ilmi hallinnollisessa menettelyssä vaihdetuista asiakirjoista.

103 On erityisesti todettava, että tutkiessaan sitä, oliko neuvosto tehnyt ilmeisen arviointivirheen hylätessään Niko Tuben ja NTRP:n vaatimuksen, joka koski tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien ydinenergiaputkien jättämistä normaaliarvon ja polkumyyntimarginaalin laskemisen ulkopuolelle, koska kyseiset yhtiöt eivät valmistaneet niitä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkinut erityisesti tämän hylkäämisen perustelua ottamalla huomioon erityisesti sen tosiseikkoja koskevan asiayhteyden, jossa tämä perustelu oli tehty. Näin tehdessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on yksinkertaisesti palauttanut kyseisen vaatimuksen asiayhteyteensä korostamalla sitä, että SPIG:n toimittaja- ja ostoluettelossa mainittiin vain yksi tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien ydinenergiaputkien toimittaja eli NTRP, millä saattoi olla merkitystä sen väitteen kannalta, jonka mukaan Niko Tube ja NTRP eivät valmistaneet kyseisiä putkia. Niko Tube ja NTRP eivät varmaankaan voineet olla tietämättömiä tällaisesta asiayhteydestä eivätkä etenkään valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa mainitusta seikasta, jonka mukaan komissiolla oli päinvastaisia tietoja NTRP:n tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien ydinenergiaputkien valmistamisesta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nimittäin todennut valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa, että Niko Tube ja NTRP olivat toimittaneet komissiolle asiakirjoja, jotka olivat johtaneet tähän sekaannukseen, eli asiakirjoja, jotka oli esitetty laskuina, joiden piti liittyä tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia koskevaan kuuteen SPIG:n myyntiluettelossa virheellisesti mainittuun liiketoimeen.

104 Edellä todetusta seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vastaukset valituksenalaisen tuomion 47–55, 59 ja 60 kohdassa tarkasteltuihin kahteen kanneperusteeseen eivät perustu unionin toimielinten myöhässä esittämiin perusteluihin.

105 Ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa koskee sitä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole vastannut Niko Tuben ja NTRP:n perusteeseen, jossa vaadittiin jättämään käsittelyn ulkopuolelle neuvoston vastineeseen sisältyneet selitykset ja väitteet siksi, että ne oli esitetty myöhässä, ja jotta Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia olisi kunnioitettu. On todettava, että vakiintuneen

oikeuskäytännön mukaan perusteluvelvollisuus ei velvoita unionin yleistä tuomioistuinta esittämään perusteluja, joissa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä päätelmiä, sillä perustelut voivat olla implisiittisiä, kunhan asianosaiset saavat niiden avulla selville syyt, joiden vuoksi kyseiset toimenpiteet on toteutettu (ks. yhdistetyt asiat C-101/07 P ja C-110/07 P, Coop de France Bétail et Viande v. komissio, tuomio 18.12.2008, Kok., s. I-10193, 75 kohta).

106 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on implisiittisesti hylännyt kyseisen väitteen, koska se on tutkinut ja hylännyt aineellisesti ilmeistä arviointivirhettä ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista koskevat kumoamisperusteet, jotka perustuvat Niko Tuben ja NTRP:n itsensä mukaan perusteluihin, jotka nämä ovat katsoneet myöhässä esitetyiksi.

107 Niko Tuben ja NTRP:n valitusperusteen neljännestä osasta, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen arviointivirheen hylätessään valituksenalaisen tuomion 55 kohdassa näiden esittämän perusteen, joka koski toimielinten huolellisuusvelvoitetta niiden määrittäessä normaaliarvon, Niko Tube ja NTRP väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä oli tutkia, oliko komissio arvioinut vaaditun huolellisesti eli siis järkevästi sen käytettävissä ollutta näyttöä, eikä sitä, oliko komissio arvioinut näyttöä johdonmukaisesti.

108 Tässä asiayhteydessä on täsmennettävä, että kysymys siitä, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustellusti voinut katsoa näiden tosiseikkojen nojalla, etteivät yhteisön toimielimet olleet laiminlyöneet huolellisuusvelvoitettaan tai perusteluvelvollisuuttaan, on oikeudellinen kysymys, joka muutoksenhaun yhteydessä kuuluu unionin tuomioistuimen valvontavallan alaisuuteen (em. asia Moser Baer India v. neuvosto, tuomion 34 kohta).

109 Tästä on todettava aluksi, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole esittänyt kymmenen tekijän luetteloa vaan on valituksenalaisen tuomion 33–37 kohdassa muistuttanut niistä viidestä perusteluryhmästä, joiden perusteella toimielimet olivat hylänneet vaatimuksen tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien ydinenergiaputkien pois sulkemisesta normaaliarvon ja polkumyyntimarginaalin laskennasta.

110 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tosin valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa todennut, että Niko Tube ja NTRP ovat esittäneet todisteita siitä, etteivät ne valmistaneet tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin tämän jälkeen huomauttanut valituksenalaisen tuomion 47 ja 48 kohdassa, että SPIG:n esittämien tietojen mukaan NTRP oli toimittanut tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia, jotka on valmistettu teknisen standardin TU 14 3P 197 2001 mukaisesti. Toisin kuin Niko Tube ja NTRP väittävät, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään ole todennut valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa ”perusteettomaksi” väitettä siitä, että SPIG oli ilmoittanut NTRP:n olevan näiden putkien ainoa toimittaja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päinvastoin todennut, että ”SPIG ei [ollut] tehnyt mitään virhettä, kun se ei [ollut] maininnut – – muita toimittajia kuin NTRP:n”, koska kyseiset putket oli ilmeisesti jälleenmyyty Ukrainan markkinoilla.

111 Toisaalta sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei erityisesti lausunut tietyistä Niko Tuben ja NTRP:n vastavalituksessa luettelemista tekijöistä, ei voida tulkita siten, että se olisi katsonut näiden tekijöiden olevan ”merkityksettömiä”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi päinvastoin aivan hyvin todeta perusteltujen prosessiekonomisten näkökohtien vuoksi, ettei sen tehtävänä ollut ilmeistä arviointivirhettä, joka Niko Tuben ja NTRP:n oli näytettävä toteen, koskevaa perustetta tutkittaessa vastata kaikkiin toimielinten päätelmiensä tueksi esittämiin väitteisiin, sillä jotkin esitetyistä syistä riittivät kyseessä olevan päätelmän perusteiksi.

112 Niko Tube ja NTRP myöntävät itsekin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi ”legitiimiksi huolenaiheeksi” sen, etteivät nämä olleet esittäneet näyttöä, joka olisi osoittanut selvästi, että kyseessä olevat putket oli ostettu riippumattomalta kolmannelta osapuolelta eikä NTRP:ltä, ja ettei komissio

ollut käsitellyt paikalle tehdyllä tarkastuskäynnillään kysymystä tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvista ydinenergiaputkista, koska Niko Tube ja NTRP eivät olleet tuolloin vielä esittäneet pyyntöään näiden putkien pois sulkemisesta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lähtökohtaisesti näiden kahden tekijän perusteella päätellyt, etteivät toimielimet olleet tehneet virhettä hylätessään Niko Tuben ja NTRP:n vaatimuksen sulkea normaaliarvon ja polkumyyntimarginaalin laskemisen ulkopuolelle tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvat ydinenergiaputket. Väite, jolla Niko Tube ja NTRP kiistivät kyseisen arvioinnin ja pyrkivät horjuttamaan sitä unionin tuomioistuimessa, edellyttää tosiseikkojen arviointia, joka ei kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan muutoksenhaun yhteydessä.

113 Edellä todetusta johtuu, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on aineellisen ratkaisunsa perustaksi hyväksynyt vain kaksi unionin toimielinten esiin tuomista seikoista, se ei tarkoita, etteivät nämä olisi tutkineet huolellisesti ja puolueettomasti kaikki seikat, jotka niille oli hallinnollisessa menettelyssä ilmoitettu.

114 Ensimmäisen valitusperusteen viidennestä osasta, joka koskee näytön väitettyä vääristyneellä tavalla huomioon ottamista, on siltä osin kuin Niko Tube ja NTRP väittävät, että vastoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 49 ja 50 kohdassa esittämää toteamusta niiden vastaus komission kyselylomakkeeseen ei sisältänyt ristiriitaisia tietoja, aluksi todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa vasta tutkittuaan paitsi Niko Tuben ja NTRP:n vastaukset tähän kyselylomakkeeseen myös niihin etuyhteydessä olevan myyntiyhtiön SPIG:n antamat vastaukset, että komissiolla oli ristiriitaisia tietoja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmä tukeutuu erityisesti valituksenalaisen tuomion 47 ja 48 kohdassa esitettyyn toteamukseen, jonka mukaan SPIG:n esittämien tietojen mukaan NTRP oli toimittanut tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia, jotka oli valmistettu teknisen standardin TU 14 3P 197 2001 mukaisesti. Näin ollen se ei ole ottanut Niko Tuben ja NTRP:n komission kyselylomakkeeseen antamia vastauksia huomioon vääristyneellä tavalla.

115 Edellä todetun valossa on todettava myös, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole ottanut myöskään vääristyneellä tavalla huomioon asiakirja-aineistoon sisältyvää näyttöä päätellessään valituksenalaisen tuomion 52 kohdassa, että komissio on noudattanut vaadittua huolellisuutta.

116 Niko Tuben ja NTRP:n väitteestä, joka koskee valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa olevaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamusta, jonka mukaan SPIG:n ostoja koskevan laskun englanninkielisen käännöksen puuttuminen on ollut vain veruke sen toteamiseksi, etteivät Niko Tube ja NTRP olleet yrittäneet häivyttää komission epäilyjä ristiriitaisten vastausten suhteen, on todettava, etteivät Niko Tube ja NTRP ole esittäneet tai toimittaneet liitteinä kyseisiä laskuja vastavalituksessaan osoittaakseen sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut nämä asiakirjat huomioon vääristyneellä tavalla, vaan ne ovat ainoastaan huomauttaneet unionin tuomioistuimelle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetystä neuvoston vastineen liitteestä, joka sisältää jäljennöksen mainituista asiakirjoista.

117 Kun otetaan huomioon vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan väitetyn vääristyneellä tavalla tapahtuvan tosiseikaston tai selvityksen huomioon ottamisen on ilmettävä toimitetusta aineistosta selvästi, ilman että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikastoa ja selvitystä (asia C-551/03 P, General Motors v. komissio, tuomio 6.4.2006, Kok., s. I-3713, 54 kohta ja asia C-362/05 P, Wunenburger v. komissio, tuomio 7.6.2007, Kok., s. I-4333, 67 kohta), nämä seikat riittävät tämän väitteen hylkäämiseen.

Vastavalituksen toinen peruste

118 Vastavalituksen toinen peruste on jaettu yhdeksään osaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sen mukaan ensinnäkin tehnyt oikeudellisen virheen hylätessään kannekirjelmässä esitetyn toisen kanneperusteen, koska se ei tutkinut, oliko perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa rikottu, toiseksi se on

tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan soveltamista, kolmanneksi se on tehnyt oikeudellisen virheen kyseisen asetuksen 18 artiklan 3 kohdan soveltamisessa, neljänneksi se on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei ole tutkinut saman asetuksen 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kriteerejä kokonaisuudessaan, viidenneksi se on loukannut kuulluksi tulemisen oikeutta, kuudenneksi se on ylittänyt valvontavaltansa rajat, seitsemänneksi se ei ole perustellut päätöstään riittävästi ja se on tehnyt arviointivirheen, kahdeksanneksi se ei ole tarkastellut Niko Tuben ja NTRP:n esittämää lisäperustetta ja yhdeksänneksi se on tehnyt oikeudellisen virheen valvoessaan perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan soveltamisedellytyksiä.

119 Niko Tube ja NTRP väittävät vastavalituksensa toisen perusteen yhdeksännessä osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen hylätessään perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomista koskevan perusteen.

Asianosaisten lausumat

120 Vastavalituksen toisen perusteen ensimmäisessä osassa Niko Tube ja NTRP väittävät, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tutkinut niiden perustetta, jossa ne väittävät, että toimielimet ovat rikkoneet perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa. Niiden mukaan tässä säännöksessä tarkoitettu vahingon toteaminen on perustunut nyt käsiteltävissä asioissa puutteelliseen näyttöön, kun otetaan huomioon tiettyjen tuotanto- ja jakeluyritysten yhteistyön puuttuminen; nämä eivät ole yhteistyön puuttumisen takia kuuluneet unionin kyseisen teollisuusalan edustajien paneeliin, jonka perusteella toimielimet ovat arvioineet aineellisen vahingon. Tästä johtuu, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa oikein soveltaakseen todeta, että näissä olosuhteissa aineellista vahinkoa ei ole voitu laillisesti todeta, koska tässä säännöksessä tarkoitettu selkeä näyttö puuttuu. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tältä osin rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa, kun se on ainoastaan tutkinut annettujen tietojen yhdenmukaisuutta kyseisen asetuksen 18 artiklan 3 kohdan kanssa ratkaistakseen, olivatko nämä tiedot ratkaisevia vahingon arvioimiseksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa, että toimielimet olivat tehneet ilmeisen arviointivirheen todetessaan aineellisen vahingon sellaisten tietojen perusteella, jotka eivät kattaneet merkittävää osaa unionin tuotannonalasta, koska jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi soveltanut asianmukaista arviointiperustetta, se olisi todennut, että se osa unionin kyseisen teollisuusalan yrityksistä, joka ei ollut tehnyt yhteistyötä, edusti 12:ta prosenttia kaikista kyseisellä alalla suoritetuista myynneistä.

121 Kyseisen perusteen toisessa osassa väitetään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei kantelijoina oleviin tuottajiin etuyhteydessä oleva tuotantoyhtiö lähtökohtaisesti ole yhteistyövelvollinen tutkinnassa ja että kantelijan ja siihen etuyhteydessä olevan kauppiaan välisten hintojen tarkastelu riittää vahvistamaan sen, onko kyseisen kauppiaan osuus ratkaiseva aineellisen vahingon määrittämiseksi ja onko tämän siis annettava kyselylomakkeeseen erillinen vastaus. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan unionin tuottaja voi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen analyysin perusteella yksinkertaisesti valita, mitkä sen ryhmittymän yhtiöistä eivät tue kantelua ja minkä sen ryhmittymän yhtiöiden ei tarvitse antaa tietoja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt tässä asiayhteydessä oikeudellisen virheen arvioidessaan perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan soveltamista.

122 Kyseisen perusteen kolmannessa osassa Niko Tube ja NTRP väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen valvoessaan neuvoston ja komission toteuttaman perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan soveltamisen laillisuutta. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan sen arvioimiseksi, että ”mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä” tässä säännöksessä tarkoitetulla tavalla, on tarpeen tutkia yhtäältä etuyhteydessä olevien yhtiöiden puuttuvan yhteistyön vaikutusta ”otokseen sisältyvien yhteisön tuottajien tuotannon ja myyntien perusteella” ja toisaalta ”puuttuvan yhteistyön kokonaisulottuvuutta yhteisön tuotannonalan kokonaistuotannon ja -myyntien perusteella”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nyt

käsiteltävässä asiassa virheellisesti tutkinut vain aineelliseen vahinkoon liittyvien päätelmien merkittävyyttä tukeutuen yksinomaan yksittäisten etuyhteydessä olevien yhtiöiden puuttuvan yhteistyön laajuuteen suhteessa unionin teollisuuden kokonaismyynteihin ja -tuotantoon.

123 Saman perusteen neljännessä osassa Niko Tube ja NTRP väittävät lähtökohtaisesti, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole asianmukaisesti tarkastanut, pitäisikö asiassa soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa, koska se ei ole tutkinut kunkin yhtiön osalta jokaista kyseisessä artiklassa mainittua neljää arviointiperustetta. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi tarkastanut, täyttyivätkö kyseiset neljä vaatimusta nyt käsiteltävissä asioissa, se on keskittynyt ainoastaan kahteen arviointiperusteeseen, joiden perusteella voidaan todeta vahinko, eli myyntejä koskeviin tietoihin ja tietyssä määrin tuotantoa koskeviin tietoihin. Vahinkoa koskevissa säännöksissä säädetään kuitenkin 15:sta vahinkoa koskevasta aihetodisteesta, jotka kaikki on otettava huomioon vahingon analysoimiseksi. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmät otteeseen sisältyneiden tuottajien yhteistyöstä ja siis vahingon määrittämisestä riidanalaisessa asetuksessa, sellaisina kuin ne ilmaistaan valituksenalaisen tuomion 97–108 ja 112 kohdassa, ovat virheellisiä.

124 Vastavalituksen toisen perusteen viidennessä osassa väitetään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia, koska yhtäältä se on perustanut tuomionsa tosiseikkoihin ja selityksiin, joita ei ole annettu niille tiedoksi hallinnollisessa menettelyssä ja joista niillä ei ole ollut tilaisuutta esittää huomautuksiaan, ja toisaalta se on todennut näytetyiksi toteen tietyt seikat, joiden olemassaoloa ei voitu päätellä sen arvioitavaksi jätetyistä asiakirjoista.

125 Kyseisen perusteen kuudennen osan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt valvontavaltansa rajat. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nyt käsiteltävässä asiassa virheellisesti antanut toimielinten esittää tosiseikkoja koskevia ilmoituksia sekä täydentäviä ja uusia selityksiä, minkä jälkeen se on uudelleen tutkinut uudelleen kootun asiakirja-aineiston.

126 Niko Tube ja NTRP väittävät vastavalituksensa toisen perusteen seitsemännessä osassa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole esittänyt riittäviä oikeudellisia perusteluja ratkaisulleen siltä osin kuin se ei ole asianmukaisesti perustellut syytä, jonka vuoksi se hyväksyi tietyt luvut ratkaisunsa tueksi ennemmin kuin toiset – muun muassa Niko Tuben ja NTRP:n esiin tuomat.

127 Kyseisen perusteen kahdeksannessa osassa väitetään, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole vastannut Niko Tuben ja NTRP:n perusteeseen, jonka mukaan tutkinta-asiakirjat eivät tukeneet neuvoston selityksiä ja väitteitä, jotka sisältyivät kanteessa esitettyä toista perustetta koskevaan vastineeseen, joten tämä toimielin on loukannut niiden puolustautumisoikeuksia.

128 Kyseisen perusteen yhdeksännen osan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan soveltamisen laillisuuden valvonnassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nimittäin päätellyt virheellisesti valituksenalaisen tuomion 101, 107 ja 108 kohdassa, että huolimatta siitä, etteivät Productos Tubulares-, Tenaris West Africa- ja VMOG UK -yhtiöt olleet vastanneet neuvoston niille lähettämiin kyselylomakkeisiin, neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt tutkimatta, olivatko VMOG Deutschland-, Acecsa- ja Almesa-yhtiöiden sekä eri Dalmine-yhtiöiden antamista luottamuksellisista tiedoista tehdyt ei-luottamukselliset yhteenvedot antaneet Niko Tubelle ja NTRP:lle hallinnollisessa menettelyssä ”riittävästi tietoa” kyseisten tietojen ”olennaisesta sisällöstä”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei ole noudattanut perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan selvää ja yksiselitteistä sanamuotoa eikä tutkinut, voidaanko yhteistyöhön osallistumattomien yksittäisten tuottajien tuotanto- ja myyntitiedot, jotka neuvosto ja komissio olivat lainvastaisesti poistaneet ei-luottamuksellisesta asiakirja-aineistosta, tarkistaa muista asianmukaisista lähteistä. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tehnyt tämän, se olisi nimittäin todennut, ettei ollut olemassa mitään Niko Tuben ja NTRP:n tiedossa olevaa asiamukaista lähdettä ja että näin ollen oli epäasianmukaista tukeutua virheellisesti käytettyihin ei-luottamuksellisiin tietoihin siltä osin

kuin tästä seuraisi suora ja perusteeton hyökkäys näiden yhtiöiden puolustautumisoikeuksia vastaan. Sitä, olisiko tietojen asianmukainen luovuttaminen voinut johtaa hallinnollisen menettelyn toisenlaiseen kulkuun, olisi lisäksi arvioitava sen asianosaisen näkökannalta, jonka puolustautumisoikeuksia on loukattu, jolloin on otettava huomioon se, että kyseinen asianosainen olisi voinut esittää huomautuksia kyseisten tietojen todenmukaisuudesta tai merkittävyydestä, jos ne olisi annettu tiedoksi niin kuin ne olisi pitänyt antaa.

129 Neuvoston mukaan Niko Tube ja NTRP väittävät vastavalituksen toisen perusteen ensimmäisessä osassa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tutkinut niiden väitteitä, jotka perustuvat perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan rikkomiseen. Neuvoston mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että toimielimet olivat noudattaneet kyseisen asetuksen 18 artiklan 3 kohtaa, minkä jälkeen se on jatkanut analyysiaan tutkimalla, vaikuttivatko toimielinten tähän teollisuusalaan kuuluville eri yhtiöille lähettämien kyselylomakkeiden puuttuvat vastaukset vahinkomarginaalin laskemiseen, ja katsonut, ettei näin ollut. Näin ollen Niko Tube ja NTRP eivät voi väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi rajoittanut valvontansa sen tutkimiseen, ovatko toimielimet noudattaneet perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa, ja ettei se ole vahingon määrittämisessä ottanut huomioon kyselylomakkeiden puuttuvien vastausten vaikutusta.

130 Neuvosto väittää lisäksi, että toimielimet ovat esittäneet kysymyksiä kaikille unionin tuottajille. Vaikka tietyt etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät olekaan vastanneet kyselylomakkeeseen, tällä ei ole ollut vaikutusta kutakin unionin tuottajaa koskeviin tietoihin eikä unionin teollisuutta kokonaisuudessaan koskeviin tietoihin.

131 Neuvoston mielestä Niko Tuben ja NTRP:n väite, jonka mukaan aineellisen vahingon määrittäminen ei perustunut mihinkään selkeään näyttöön ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikkoja koskeva päätelmä oli virheellinen, koska kymmentä prosenttia unionin tuotannonalan kokonaismyynneistä edustavia myyntejä koskevat tiedot puuttuivat, on jätettävä tutkimatta. Neuvosto katsoo, että Niko Tube ja NTRP eivät osoita, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut ilmeisen vääristyneellä tavalla huomioon sen käytettävissä olleen näytön, koska kyseiset asianosaiset eivät mainitse täsmällisesti sitä näyttöä, jonka ne väittävät tulleen vääristyneellä tavalla huomioon otetuksi, eivätkä sitä arviointivirhettä, joka on johtanut tähän vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen.

132 Neuvosto täsmentää, että Niko Tuben ja NTRP:n toisen perusteen toisesta osasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että jos yhtiö ei tue kantelua, ”sitä koskevia tietoja ei lähtökohtaisesti pitäisi ottaa huomioon [unionin] tuotannonalan tilanteen analyysissä, ainakaan jos tämä huomioimatta jättäminen ei vääristäisi tätä analyysiä”. Näin ollen neuvoston mielestä Niko Tube ja NTRP väittävät virheellisesti, että unionin tuottaja voisi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen analyysin perusteella yksinkertaisesti valita, mitkä sen ryhmittymän yhtiöistä ”eivät tue kantelua ja minkä sen ryhmittymän yhtiöistä ei tarvitse antaa tietoja”.

133 Toisen valitusperusteen kolmanteen osaan neuvosto vastaa, että kyseisessä artiklassa annetaan unionin toimielimille laajaa harkintavaltaa eikä niitä vaadita kussakin tapauksessa ilmaisemaan yhteistyön puuttumisen ”vaikutusta” tai ”ulottuvuutta” otokseen kuuluvan kyseisen tuottajan tai koko unionin teollisuusalan myyntien tai tuotannon ”perusteella”.

134 Toisen valitusperusteen neljännestä osasta neuvosto muistuttaa, ettei perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa saada lukea erikseen vaan sitä on luettava yhdessä kyseisen artiklan 1 kohdan kanssa; siinä säädetään ne edellytykset, joiden täyttyessä toimielimet saavat jättää ottamatta huomioon tietyt tiedot. Kun otetaan huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmä, jonka mukaan puuttuvat tiedot koskivat enintään kymmentä prosenttia unionin tuotannonalan kokonaismyynneistä ja polkumyyntitullin määrä perustui polkumyyntimarginaaliin, joka oli selvästi alhaisempi kuin vahinkomarginaali, neuvosto väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on

perustellusti katsonut, ettei neuvosto ollut tehnyt mitään ilmeistä arviointivirhettä todetessaan, että puuttuvat tiedot eivät olleet vääristäneet vahingon määrittämistä, ja ettei se ollut rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohtaa.

135 Vastauksena toisen valitusperusteen viidenteen osaan neuvosto toteaa, että nämä väitteet perustuvat Niko Tuben ja NTRP:n huonoon ymmärrykseen hallinnollisen tutkinnan ja tuomioistuinvalvonnan välisestä suhteesta. Lisäksi vastavalituksen 158 kohdassa luetellut tosiseikat ja selitykset perustuvat kaikki hallinnollisessa tutkintamenettelyssä koottuun näyttöön. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo tutkinut tietojen ilmoittamisen riittämättömyyttä hallinnollisen tutkinnan aikana koskevan väitteen ja hylännyt sen, eivätkä Niko Tube ja NTRP osoita mitään näitä päätelmiä koskevaa oikeudellista virhettä. Tosiasiassa ne kiistävät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevat päätelmät, mikä merkitsee sitä, että niiden täytyisi osoittaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut sen käytettävissä olleen näytön huomioon vääristyneellä tavalla, ja näin ollen nimetä täsmällisesti ne seikat, joiden ne väittävät tulleen otetuiksi huomioon vääristyneellä tavalla. Vastavalituksen 189 kohdassa olevia väitteitä ei tue mikään seikka, ja ne on tämän vuoksi jätettävä tutkimatta.

136 Neuvoston mukaan kuudes osa, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt toimivaltansa ylittämällä tuomioistuinvalvonnan rajat, vastaa vastavalituksen ensimmäisen perusteen toista osaa ja on myös jätettävä tutkimatta.

137 Niko Tuben ja NTRP:n toisen valitusperusteen seitsemäs osa, jossa ne väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellut riittämättömästi tuomionsa ja tehnyt arviointivirheen, on neuvoston mukaan jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että yhtäältä seitsemännessä osassa esitetyt perustelut eivät täytä valituksen yhteydessä vaadittua täsmällisyysastetta ja että toisaalta koska Niko Tube ja NTRP kiistävät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevat toteamukset, niiden on osoitettava, että se on ottanut sen käytettävissä olleen näytön vääristyneellä tavalla huomioon, ja siten täsmennettävä se näyttö, jonka ne väittävät tulleen otetuksi vääristyneellä tavalla huomioon. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään ole velvollinen vastaamaan asianosaisten menettelyssä esittämiin kaikkiin väitteisiin etenkään silloin, kun se on implisiittisesti hylännyt väitteen päätelmissään.

138 Väitteestä, jonka Niko Tube ja NTRP ovat esittäneet toisen valitusperusteensa kahdeksannessa osassa ja jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole lausunut niiden esittämästä lisäperusteesta, neuvosto väittää, että vaikkei tällaista väitettä ole esitetty, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin tutkinut, onko Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia loukattu tältä osin, ja se on perustellusti päätellyt, ettei näin ole ollut.

139 Lopuksi neuvosto väittää, että Niko Tuben ja NTRP:n perusteensa yhdeksännessä osassa kehittämät väitteet, joiden mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevan laillisuusvalvontansa yhteydessä, on osittain jätettävä tutkimatta ja että ne ovat joka tapauksessa perusteettomia. Neuvosto toteaa, että valituksenalaisen tuomion 101, 107 ja 108 kohdassa olevat päätelmät eivät ole virheellisiä eivätkä ne varsinkaan perustu myöhässä esitettyihin perusteluihin ja näyttöön. Väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tarkastellut sitä, olivatko useampien yritysten kyselylomakkeisiin antamia vastauksia koskevat ei-luottamukselliset yhteenvedot riittäviä, on uusi peruste, ja se on näin ollen jätettävä tutkimatta.

140 Neuvoston mukaan väite siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi rikkonut perusasetuksen 19 artiklan 3 kohtaa, on jätettävä tutkimatta, sillä Niko Tube ja NTRP eivät täsmennä selvästi valituksenalaisen tuomion niitä seikkoja, jotka ne riitauttavat. Joka tapauksessa kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan ulottuvuus, sellaisena kuin nämä asianosaiset sen tulkitsevat, on oikeudellisesti virheellinen. Ilmaisu ”voidaan olla ottamatta huomioon” merkitsee selvästi sitä, että toimielimillä ei ole velvollisuutta olla ottamatta huomioon tietoja, joiden osalta mitään

luottamuksellista ei ole kerrottu, tai tietoja, joiden osalta pyyntöä luottamuksellisesta käsittelystä ei ole pidetty perusteltuna. Niillä on päinvastoin laaja harkintavalta tässä suhteessa. Asianosainen voi vaatia polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kumoamista siitä syystä, että komissio on ottanut huomioon luottamuksellisia tietoja, vain, jos se voi osoittaa, että huomioon ottaminen on aiheuttanut sen puolustautumisoikeuksien loukkaamisen.

141 Viimeinen väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tämän osan yhteydessä soveltanut virheellisesti kriteeriä, jonka suhteen sen on todettava, olisiko tietojen paljastaminen voinut johtaa eri tulokseen, on neuvoston mukaan perusteeton. Neuvosto katsoo, että menettelyn sääntöjenvastaisuus voi johtaa toimenpiteen kumoamiseen vain, jos on olemassa mahdollisuus, että tällaisen sääntöjenvastaisuuden puuttuessa hallinnollinen menettely olisi voinut johtaa eri tulokseen niin, että sääntöjenvastaisuus on siten tosiasiallisesti loukannut kantelijan puolustautumisoikeuksia. Tältä osin ei siis riitä, että Niko Tube ja NTRP toteavat nyt käsiteltävissä asioissa abstraktisti ja yleisesti, että ne olisivat voineet esittää uusia väitteitä, jos ne olisivat saaneet kyseiset yhteenvedot hallinnollisen tutkinnan aikana.

142 Komissio tukee neuvoston kantaa. Erityisesti Niko Tuben ja NTRP:n toisen valitusperusteen ensimmäisestä osasta, joka koskee väitettyä kieltäytymistä tutkimasta perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan rikkomista, komissio toteaa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole rajoittanut valvontaansa siihen, onko riidanalainen asetus yhteensoveltuva perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan kanssa. Komission mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut huomioon sen vaikutuksen, joka etuyhteydessä olevien yhtiöiden puuttuvalla vastauksella kyselylomakkeeseen oli vahingon määrittämiseen. Lisäksi vaikka Niko Tube ja NTRP väittävät, että siitä, että tietyt etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät ole vastanneet kyselylomakkeeseen, on ollut vaikutuksena se, että ”merkittävää osuutta” tästä unionin teollisuusalasta ei otettu huomioon vahingon tutkimisessa, tällä seikalla ei komission mukaan ole ollut vaikutusta yksittäisiä tuottajia koskeviin tietoihin eikä tätä koko unionin tuotannonalaa koskeviin tietoihin. Lisäksi väite siitä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi soveltanut oikeaa arviointiperustetta, koska se ei ole ottanut huomioon sellaisten tietojen puuttumista, jotka koskevat 12:ta prosenttia unionin tuotannonalan myynneistä, on komission mukaan jätettävä tutkimatta. Niko Tube ja NTRP eivät osoita, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ilmeisesti ottanut esitetyn näytön vääristyneellä tavalla huomioon, eivätkä ne myöskään osoita arviointivirhettä, joka olisi johtanut tähän väitettyyn vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen. Lisäksi ”yhteisön tuotannonalan” ja ”kantelijoina olevien yhteisön tuottajien” välille tehty ero on perusteeton siltä osin kuin ilmaisu ”yhteisön tuotannonala” viittaa yhteisön tuotannonalaan sellaisena kuin se on määritelty riidanalaisen asetuksen 140 kohdassa, eli kantelijoina oleviin yhteisön tuottajiin.

143 Komissio muistuttaa, että Niko Tube ja NTRP väittävät toisen valitusperusteensa kolmannessa osassa, että sen arvioimiseksi, että mahdolliset puutteet eivät ”liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä” perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla, on tarpeen tutkia kahta kohtaa, toisin sanoen yhtäältä etuyhteydessä olevien yhtiöiden yhteistyöstä kieltäytymisen vaikutusta ”otokseen sisältyvien yhteisön tuottajan otteeseen tuotannon ja myyntien perusteella” ja toisaalta ”puuttuvan yhteistyön kokonaisulottuvuutta yhteisön tuotannonalan kokonaistuotannon ja -myyntien perusteella”. Komission mukaan kyseisen asetuksen 18 artiklan 3 kohdassa toimielimille myönnetään laaja harkintavalta sitä koskevan kysymyksen arvioinnissa, voivatko ne epätäydellisten tietojen avulla kuitenkin tehdä kohtuullisen oikean päätelmän. Niko Tube ja NTRP eivät selitä, miksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt nyt käsiteltävässä asiassa arvioida puuttuvia tietoja tämän unionin tuotannonalan kokonaistuotannon ja -myyntien perusteella. Niiden ainoa sitä syytä, miksi puuttuvia tietoja pitäisi vertailla etuyhteydessä olevan tuottajan myynti- ja tuotantomäärään, koskeva argumentti on, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt tällaisen vertailun vain Acecsa-yhtiölle. Tämä ei kuitenkaan merkitse komission mukaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole tehnyt samaa analyysiä muiden yhtiöiden osalta.

144 Komissio katsoo, että toisen valitusperusteen neljäs osa, joka koskee väitettyä kieltäytymistä tutkimasta kaikkia perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa mainittuja arviointiperusteita, on perusteeton. Niko Tube ja NTRP eivät esitä näyttöä siitä, että tämän asetuksen 18 artiklan 3 kohdassa velvoitetaan toimielimet hylkäämään epätäydelliset tiedot, jos yhtiö ei ole toiminut parhaan kykynsä mukaan. Niko Tube ja NTRP eivät ole puuttuvien tietojen vaikutuksesta vahingon määrittämisen suhteen osoittaneet, että puuttuvilla tiedoilla on vaikutusta muihin vahingon kannalta merkityksellisiin tekijöihin niin, että toimielinten suorittama vahingon määrittäminen on ollut virheellinen. Komissio muistuttaa erityisesti, että VMOG Deutschland -yhtiötä koskevat tiedot sisältyivät V & M Deutschlandin kyselylomakkeeseen antamaan vastaukseen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

145 Vastavalituksen toinen peruste liittyy valituksenalaisen tuomion perusteluihin, jotka koskevat seurauksia siitä, että unionin tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät vastanneet komission kyselylomakkeeseen. Toinen perustu jakaantuu yhdeksään osaan. Kahdeksan näistä liittyy valituksenalaisen tuomion 88–112 kohtaan eli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen otsikon ”perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohdan rikkomisesta” alla tekemiin arviointeihin. Yhdeksäs osa koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 130–135 kohdassa tekemää perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomisen tutkintaa.

146 Vastavalituksen toisen valitusperusteen niitä kahdeksaa osaa, jotka koskevat oikeudellisia virheitä, jotka liittyvät Niko Tuben ja NTRP:n perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan rikkomisesta esittämän perusteen tutkimiseen ja koskevat aineellisen vahingon määrittämistä, on tutkittava yhdessä.

147 On muistutettava, että nyt käsiteltävässä asiassa Niko Tubelle ja NTRP:lle määrätty polkumyyntitullin määrä määritettiin niiden polkumyyntimarginaalin perusteella, joka oli 25,7 prosenttia, eikä 57 prosentin vahinkomarginaalin perusteella, koska perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan alhaisemman tullin sääntö ja koska kyseinen vahinkomarginaali oli suurempi kuin polkumyyntimarginaali. Valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että jos vahinkomarginaali olisi perustunut niihin unionin tuottajien siirtohintoihin, joita ne sovelsivat VMOG UK:hon ja Productos Tubularesiin sekä Dalmineen etuyhteydessä oleviin yhtiöihin, myynnit näille yhtiöille olisivat olleet enintään kymmenen prosenttia unionin kyseisen tuotannonalan kokonaismyynneistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan näiden etuyhteydessä olevien yhtiöiden soveltamien myyntihintojen olisi siis täytynyt olla täysin suhteettomia niiden muiden myyntien hintoihin nähden, jotka oli otettu huomioon vahinkomarginaalin laskemiseksi, jotta vahinkomarginaali olisi ollut alhaisempi kuin polkumyyntimarginaali. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa, ettei neuvosto ole tehnyt mitään ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että se, että unionin tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen, ei ole vääristänyt vahingon määrittämistä eikä vahinkomarginaalin laskemista, ja ettei kyseinen toimielin ole rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohtaa.

148 Kyseisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa Niko Tube ja NTRP väittävät lähtökohtaisesti, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tutkinut oikein siinä esitettyä perustetta, joka koski perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan rikkomista, koska se oli asettanut kyseisen rikkomisen edellytykseksi saman asetuksen 18 artiklan 3 kohdan noudattamisen. Lisäksi kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että vahingon toteaminen perustuu selkeään näyttöön. Niko Tube ja NTRP kuitenkin väittävät, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi soveltanut asianmukaista arviointiperustetta ja tutkinut unionin teollisuuden yhteistyön puuttumisen puuttuvien tietojen laajuuden takia, se olisi todennut, ettei selkeä näyttö tukenut aineellisen vahingon toteamista. Kyseisten asianosaisten mukaan muiden aihetodisteiden perusteella voidaan katsoa, että yhteistyön puuttumisen yleinen taso lähentelee 20:tä prosenttia.

149 Valituksenalaisen tuomion 89 kohdasta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vastauksena Niko Tuben ja NTRP:n ensimmäisessä oikeusasteessa esittämiin väitteisiin tutkinut sitä, merkitseekö se, että otokseen sisältyneisiin yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen, kyseisten tuottajien yhteistyön puuttumista, mikä on vääristänyt vahingon analysointia perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan vastaisesti.

150 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti huomauttanut valituksenalaisen tuomion 90 kohdassa, että perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdasta johtuu, että toisessa muodossa tai toisen asiakirjan kuin komission kyselylomakkeeseen annetun vastauksen yhteydessä esitettyjä tietoja ei saada jättää ottamatta huomioon silloin, kun tässä artiklassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa katsonut, että kun osapuoli on jättänyt vastaamatta kyselylomakkeeseen mutta on antanut tietoja toisen asiakirjan yhteydessä, sitä ei voida moittia yhteistyön puuttumisesta, jos ensinnäkään mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, toiseksi tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, kolmanneksi ne voidaan tarkistaa ja neljänneksi osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

151 Näiden toteamusten perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa katsonut perustellusti, ettei otokseen sisältynyttä unionin tuottajaa voida pitää yhteistyöhaluttomana, jos siihen etuyhteydessä olevan yhtiön komission kyselylomakkeeseen vastaamatta jättämisestä seuranneilla puutteilla tietojen antamisessa ei ole merkittävää vaikutusta tutkimuksen kulkuun.

152 Tästä seuraa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa Niko Tuben ja NTRP:n nyt käsiteltävän valitusperusteen ensimmäisessä osassa väittämällä tavalla etenkään katsoessaan perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan perusteella, ettei tällaista tuottajaa koskevia tietoja saada automaattisesti sulkea pois unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon laskemisessa huomioon otettavien tietojen joukosta. Näin ollen nyt käsiteltävän valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

153 Ennen nyt käsiteltävän valitusperusteen muiden osien tarkastelua on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa vahinkomarginaalista, että ”perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan nojalla, jossa vahvistetaan alhaisemman tullin sääntö, vahinkomarginaalia käytetään polkumyyntitullin määrittämiseen vain, jos polkumyyntimarginaali on sitä suurempi. Nyt esillä olevassa asiassa [Niko Tubelle ja NTRP:lle] asetettu polkumyyntitulli perustui [viimeksi mainittujen] polkumyyntimarginaaliin, joka oli 25,7 prosenttia, eikä 57 prosentin suuruiseen vahinkomarginaaliin”.

154 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut edelleen, että ”jos oletetaan, että vahinkomarginaali perustui niihin yhteisön tuottajien siirtohintoihin, joita ne sovelsivat VMOG UK:hon, Productos Tubularesiin ja Dalmineen etuyhteydessä oleviin yhtiöihin, myynnit näille yhtiöille olivat enintään kymmenen prosenttia yhteisön tuotannonalan kokonaismyynneistä. Kuten neuvosto toteaa, näiden etuyhteydessä olevien yhtiöiden soveltamien myyntihintojen olisi siis pitänyt olla täysin suhteettomia niiden muiden myyntien hintoihin nähden, jotka on otettu huomioon vahinkomarginaalin laskemiseksi, jotta vahinkomarginaali olisi alhaisempi kuin polkumyyntimarginaali”.

155 Nämä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamukset ovat perusteltuja, ja – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 256 kohdassa – Niko Tube ja NTRP eivät vetoa mihinkään oikeudelliseen virheeseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa esittämässä päättelyssä.

156 Kuten julkisasiamies on myös todennut ratkaisuehdotuksensa 254 kohdassa, muut vahingon toteamiseen liittyviä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointeja koskevat väitteet voisivat kuitenkin olla tehokkaita ainoastaan, jos kyseinen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen analyysi olisi lainvastainen. Tähän on lisättävä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myös todennut

valituksenalaisen tuomion 102 kohdassa, että Acecsan kyseisen tuotteen ostot eivät ylittäneet yhtä prosenttia yhteisön tuottajien kokonaismyynneistä, sekä 98 ja 103 kohdassa, että VMOG Deutschlandin myynti- ja tuotantoluvut oli jo otettu huomioon V & M Deutschlandin ja Almesan myyntimäärät Tubos Reunidos SA:n toimittamissa tiedoissa.

157 Näin ollen nyt käsiteltävän valitusperusteen toinen, kolmas, neljäs, viides ja kuudes osa koskevat sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt Niko Tuben ja NTRP:n siinä esittämät kumoamisperusteet, jotka koskivat yksinomaan etuyhteydessä olevia yhtiöitä, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa nimenomaisesti viitannut, taikka jotakin edellä 156 kohdassa mainitusta kolmesta etuyhteydessä olevasta yhtiöstä koskevien tietojen käsittelyä. Juuri nämä yhtiöt, joista kukin on etuyhteydessä toiseen eurooppalaiseen tuottajaan, on mainittu valituksenalaisen tuomion 93 ja 94 kohdassa yhtiöinä, jotka eivät ole antaneet vastausta komission kyselylomakkeeseen tai jotka ainakaan eivät ole tehneet sitä ajoissa.

158 Näin ollen on todettava, että vaikka Niko Tuben ja NTRP:n nyt käsiteltävän perusteen toisen, kolmannen, neljännen, viidennen ja kuudennen osan yhteydessä esittämät väitteet olisi todettava perustelluiksi, tämä ratkaisu johtaisi valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman lainvastaisuuteen ja siten kyseisen tuomion kumoamiseen vain, jos se horjuttaisi kyseisen tuomion 98, 102, 103 ja 111 kohtaan sisältyviä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perusteluja, jotka koskevat sitä, että kyseisten etuyhteydessä olevien yhtiöiden kyseistä tuotetta koskevat liiketoimet olivat luonteeltaan marginaalisia taikka sisältyivät näiden yhtiöiden emoyhtiöiden komissiolle antamiin tietoihin; se, ettei näillä liiketoimilla ole ollut ratkaisevaa merkitystä polkumyyntitullin laskemisessa, ei ole kiistettävissä, eikä sitä ole kiistetty. Tästä seuraa, ettei vastavalituksen toinen peruste voi missään tapauksessa johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen silloinkaan, jos jokin sen toisesta, kolmannesta, neljännestä, viidennestä tai kuudennesta osasta todetaan perustelluksi, joten tämä peruste on tehoton. Näin ollen kaikki kyseiset tämän perusteen osat on hylättävä.

159 Niko Tube ja NTRP moittivat nyt käsiteltävän valitusperusteen seitsemännessä osassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta perustelujen puuttumisesta ja arviointivirheestä, koska se on ratkaisunsa tueksi hyväksynyt tietyn näytön ja jättänyt hyväksymättä muun näytön selittämättä valintaansa. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut Niko Tuben ja NTRP:n mukaan vääristyneellä tavalla huomioon niiden kantaa tukevan näytön.

160 Tästä on muistutettava, ettei valitusta käsittelevän unionin tuomioistuimen tehtäviin kuulu korvata omalla arvioinnillaan unionin yleisen tuomioistuimen tekemää arviointia. Tässä asiayhteydessä ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä arvostella unionin yleisen tuomioistuimen tämän tarkastelun yhteydessä tekemiä valintoja, etenkään kun unionin yleinen tuomioistuin päättää tukeutua tiettyyn sen arvioitavaksi esitettyyn näyttöön ja sivuuttaa muun näytön, paitsi jos unionin tuomioistuin toteaa, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut kyseisen näytön vääristyneellä tavalla huomioon sivuuttaessaan sen sisällön todistusvoiman. Näin ei ole nyt käsiteltävissä asioissa, koska nyt käsiteltävän valitusperusteen tässä osassa Niko Tube ja NTRP moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta yksinomaan mielivaltaisista valinnoista ristiriitaisiksi väitettyjen todisteiden välillä mutta ne eivät väitä, että kyseiset toteamukset olisivat ristiriidassa sen näytön kanssa, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustanut ratkaisunsa.

161 Perustelujen puuttumista koskevasta väitteestä on todettava, ettei unionin tuomioistuin voi vaatia, että unionin yleinen tuomioistuin perustelee jokaisen valintansa, kun se hyväksyy ratkaisunsa tueksi tietyn näytön ennemmin kuin jonkun muun. Myös tältä osin toisenlainen ratkaisu johtaisi siihen, että unionin tuomioistuin korvaa näitä seikkoja koskevalla arvioinnillaan unionin yleisen tuomioistuimen tekemän arvioinnin, mikä ei kuulu sen toimivaltaan. Tästä johtuu, että vastavalituksen toisen perusteen seitsemäs osa on hylättävä.

162 Niko Tube ja NTRP väittävät nyt käsiteltävän valitusperusteen kahdeksannessa osassa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tarkastellut niiden siinä esittämää puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskevaa lisäperustetta. Niko Tuben ja NTRP:n ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän vastauskirjelmän 55 ja 56 kohdasta ilmenee kuitenkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty väite koski perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan soveltamista eikä puolustautumisoikeuksien loukkaamista.

163 Nyt käsiteltävän valitusperusteen yhdeksännessä osassa Niko Tube ja NTRP esittävät muita väitteitä, jotka koskevat suoraan kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomista, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ensinnäkin tukeutui päätelmiin, jotka olivat vääristyneitä, sillä ne perustuivat myöhässä esitettyihin perusteluihin ja näyttöön, koska se ei toiseksi ollut tutkinut sitä, olivatko useampien yhtiöiden kyselylomakkeeseen antamista vastauksista laaditut ei-luottamukselliset yhteenvedot riittäviä, ja koska se oli kolmanneksi tulkinnut väärin kyseistä 19 artiklan 3 kohtaa siltä osin kuin yhtäältä se ei ollut ottanut huomioon ei-luottamuksellisten tietojen tarkoituksellista pimittämistä ja toisaalta Niko Tube ja NTRP olisivat voineet saavuttaa paremman tuloksen hallinnollisessa menettelyssä, jos ne olisivat saaneet kyseessä olevat luottamukselliset tiedot.

164 Perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaan viranomaisten on pätevästä syystä käsiteltävä luottamuksellisina kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia tai jotka tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisina. Kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetään, että asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Saman artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisina ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi, tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita.

165 Nyt käsiteltävissä asioissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 130 kohdassa, että perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan sanamuodon perusteella komissiolle annetaan vain mahdollisuus jättää ottamatta huomioon luottamuksellinen tieto, josta ei ole saatavilla ei-luottamuksellista yhteenvetoa. Valituksenalaisen tuomion 131 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että polkumyynnin vastaisen menettelyn osapuolet voivat vedota polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kumoamisperusteena siihen, että komissio on käyttänyt tietoja, joista ei ole annettu ei-luottamuksellista yhteenvetoa, vain, jos ne voivat osoittaa, että näiden tietojen käyttäminen on loukannut niiden puolustautumisoikeuksia.

166 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätellyt valituksenalaisen tuomion 132–135 kohdassa näistä toteamuksista, että se, että Niko Tubelle ja NTRP:lle olisi luovutettu tietoja VMOG UK:n kyselylomakkeeseen antaman vastauksen, Productos Tubularesin esiotoksen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen ja 24.5.2006 päivätyn sähköpostin ei-luottamuksellisesta versiosta, ei olisi missään tapauksessa johtanut hallinnollisen menettelyn toisenlaiseen lopputulokseen, koska nämä tiedot eivät olleet vaikuttaneet vahingon määrittämiseen.

167 Aluksi on todettava, että siltä osin kuin Niko Tube ja NTRP viittaavat niiden päätelmien ja sen näytön, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tukeutunut valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa, väitettyyn myöhässä esittämiseen viittaamalla kyseisen tuomion 101, 107 ja 108 kohtaan, ne ainoastaan muistuttavat, että ne ovat kiistäneet kyseisissä kohdissa tehdyt toteamukset valituksensa muissa osissa esittämättä tässä asiayhteydessä itsenäistä kanneperustetta.

168 Niko Tube ja NTRP moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensiksi siitä, ettei se ole tarkistanut valituksenalaisen tuomion 132 kohdassa lueteltujen asiakirjojen, joista kyseinen tuomioistuin on todennut, että niistä oli laadittu ei-luottamuksellisia yhteenvetoja, osalta, olisivatko ne saaneet yhteenvetojen perusteella riittävällä tavalla tietoonsa kyseessä olevan asiakirjan tai asiakirjojen sisällön.

169 Kuten komissio vastavalitukseen antamassaan vastineessa väittää, tämä väite ei voi liittyä ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyyn perusteeseen, joka koski ainoastaan sitä, ettei edellä mainittuja asiakirjoja voitu pitää todisteina siksi, että ne sisälsivät luottamuksellisia tietoja, joista ei ollut laadittu mitään ei-luottamuksellista yhteenvetoa. Sen jälkeen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli todennut, että ei-luottamukselliset yhteenvedot oli laadittu perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sen ei enää näin ollen tarvinnut valvoa kunkin kyseessä olevan asiakirjan sisältöä. Tästä seuraa, ettei tämä väite voi menestyä nyt käsiteltävän valituksen yhteydessä.

170 Niko Tube ja NTRP väittävät toiseksi lähtökohtaisesti, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tutkinut varsinaista väitettä, joka koski perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomista, vaan on ainoastaan selvittänyt, oliko komissio loukannut näiden puolustautumisoikeuksia käyttäessään valituksenalaisen tuomion 133 kohdassa lueteltuja luottamuksellisia tietoja, kun niistä ei ollut ollut ei-luottamuksellisia versioita.

171 On muistettava, että perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdassa säädetään sen osapuolen, jota asia koskee ja joka toimittaa luottamuksellisia tietoja eikä halua sallia niiden ilmaisemista edes yhteenvetona, ja polkumyyntitutkimuksesta vastaavan toimielimen välisistä suhteista; viimeksi mainittu voi päättää, että kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti muiden asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että kyseiset tiedot ovat oikeita. Jos tutkimuksesta vastaava toimielin päättää, että kyseessä olevia tietoja voidaan käyttää, mikä sen on mahdollista tehdä perusasetuksen nojalla, seuraavaksi on selvitettävä kysymys juuri siitä, voiko tämä käyttö vaikuttaa muiden tutkimukseen osallistuvien osapuolten, joita asia koskee, puolustautumisoikeuksiin.

172 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 293 kohdassa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tosin muodollisesti ole luokitellut uudelleen Niko Tuben ja NTRP:n siinä esittämää kanneperustetta, joka koski perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomista, niin, että se tosiasiassa koskisi puolustautumisoikeuksien loukkaamista, mutta nämä yhtiöt eivät voi moittia sitä siitä, ettei se ole tehnyt näin. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkinut valituksenalaisen tuomion 133–135 kohdassa, onko sillä, että komissio on käyttänyt valituksenalaisen tuomion 133 kohdassa lueteltuja luottamuksellisia tietoja ilman, että niistä on olemassa ei-luottamukselliset versiot, loukattu puolustautumisoikeuksia, se on tulkinnut kyseistä kumoamisperustetta antamalla sille hyödyllisen merkityksen, kuten sen tehtävänä oli.

173 Niko Tube ja NTRP väittävät kolmanneksi, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voinut todeta, kuten se teki kyseisten asianosaisten mukaan valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa, että se, että näille yhtiöille olisi luovutettu tietoja VMOG UK:n kyselylomakkeeseen antaman vastauksen, Productos Tubularesin esiotoksen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen ja Tenaris West Africaa koskevan, 24.5.2006 päivätyn Dalminen sähköpostin ei-luottamuksellisesta versiosta, ei olisi voinut mitenkään johtaa hallinnollisen menettelyn toisenlaiseen lopputulokseen.

174 Tästä on ensiksi muistettava, että sen jälkeen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli yksilöinyt valituksenalaisen tuomion 133 kohdassa edellä mainitut asiakirjat, joista ei ollut laadittu ei-luottamuksellista yhteenvetoa, se täsmensi valituksenalaisen tuomion 134 kohdassa, että oikeuskäytännön mukaan tutkimuksen asiakirja-aineistoon tutustumista koskevan oikeuden loukkaaminen voi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, kun on edes pieni mahdollisuus, että tietojen antaminen kyseessä olevien asiakirjojen sisällöstä olisi johtanut siihen, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jos kyseessä oleva yritys olisi voinut vedota näihin tietoihin kyseisen menettelyn aikana. Tämä toteamus ei ole oikeudellisesti virheellinen.

175 Suoritettuaan tämän tutkimisen nyt käsiteltävässä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa, että ”nyt esillä olevassa asiassa [Niko Tube ja NTRP] väittävät, että ne olisivat tarvinneet näitä asiakirjoja osoittaakseen, että se, että VMOG UK, [Productos Tubulares] ja Tenaris West Africa eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen, on vääristänyt vahingon

analysointia. Edellä 101, 108 ja 107 kohdassa on kuitenkin todettu, että neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että se, että Productos Tubulares, WMOG UK ja Tenaris West Africa eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen tai se, että näitä vastauksia ei ollut otettu huomioon, ei ollut vaikuttanut vahingon määrittämiseen. Näin ollen se, että [Niko Tubelle ja NTRP:lle] olisi luovutettu tietoja VMOG UK:n kyselylomakkeeseen antaman vastauksen, Productos Tubularesin esiotoksen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen ja 24.5.2006 päivätyn sähköpostin ei-luottamuksellisesta versiosta, ei olisi voinut mitenkään johtaa hallinnollisen menettelyn toisenlaiseen lopputulokseen".

176 Vaikka on kiistatonta, että Niko Tube ja NTRP ovat voineet saada tietoonsa riidanalaiset asiakirjat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana, ne tyytyivät kuitenkin toteamaan vastavalituksessaan tästä päätelmästä ainoastaan, että vaikka on selvää, että ne ovat voineet tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin aikana, on hyvin todennäköistä, että jos merkitykselliset tiedot olisi toimitettu niille ajoissa, niiden olisi ollut mahdollista esittää väitteitä ja näyttöä, jonka ansiosta olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, ja että ne olisivat voineet päättää siitä, esittävätkö ne kantansa aiheesta, ainoastaan, jos ne olisivat saaneet nämä tiedot haltuunsa. Nämä väitteet eivät riitä osoittamaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tehnyt oikeudellisesti virheellisen päättelyn. Ne eivät myöskään sisällä pienintäkään merkkiä siitä, että kyseinen tuomioistuin olisi ottanut näytön vääristyneellä tavalla huomioon sillä seurauksella, että jos riidanalaiset asiakirjat olisi toimitettu Niko Tubelle ja NTRP:lle hallinnollisen menettelyn aikana, tässä menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen kuin siinä päädyttiin.

177 Neljänneksi on hylättävä väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi loukannut Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia valituksenalaisen tuomion 132 ja 135 kohdassa. Yhtäältä kyseisessä 132 kohdassa ainoastaan luetellaan ne luottamukselliset asiakirjat, joista oli laadittu ei-luottamuksellinen versio, ja ne, joista sellaista ei ollut laadittu. Toisaalta ne taas saattoivat, kuten Niko Tube ja NTRP ovat myöntäneet vastavalituksensa 194 ja 209 kohdassa, esittää huomautuksensa valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa mainituista asiakirjoista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä.

178 Näistä syistä vastavalituksen toisen valitusperusteen yhdeksäs osa ja siten kyseinen valitusperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.

Vastavalituksen kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

179 Ensimmäisessä oikeusasteessa nostamansa kanteen tueksi esittämänsä neljännen perusteen osittaisesta hylkäämisestä Niko Tube ja NTRP väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päättänyt virheellisesti, että Sepco oli toiminut palkkioperusteisena edustajana. Se, että Sepcon ja Niko Tuben väliset osakeomistusyhteydet eivät olleet samat kuin Sepcon ja NTRP:n väliset, ei tarkoita oikeudellisesti sitä, että Sepco olisi harjoittanut palkkioperusteisen edustajan toimintaa suhteissaan Niko Tubeen. Niko Tuben ja NTRP:n mielestä viejään etuyhteydessä olevan jakeluyhtiön marginaalia ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettuna palkkiona pelkästään sen perusteella, että viejän ja tämän jakeluyhtiön välillä on osto-myyntisuhde. Keskeinen kriteeri on jakeluyhtiön toiminnan samankaltaisuus palkkioperusteisen edustajan toiminnan kanssa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen Niko Tubea koskevat päätelmät ovat virheelliset, sillä ne perustuvat tosiseikkoihin ja päättelyyn, jotka on esitetty hallinnollisen menettelyn päättymisen jälkeen.

180 Neuvosto ja komissio katsovat, että kolmas peruste on jätettävä tutkimatta. Näiden toimielinten mukaan Niko Tube ja NTRP eivät esitä näyttöä siitä, että väitetty jakeluyhtiö olisi niiden määräysvallassa, mikä on ennakkoedellytys, jotta voidaan tehdä yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaoloa koskeva päätelmä. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti hylännyt neljännen kanneperusteen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

181 Niko Tube ja NTRP kiistävät olennaisin osin valituksenalaisen tuomion 187–189 kohdassa esitetyt perustelut, joiden nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on saman tuomion 190 kohdassa hylännyt Niko Tuben neljännen perusteen sen osan, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa.

182 On muistutettava, että valituksenalaisen tuomion 190 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hyväksynyt neljännen kanneperusteen tämän osan siltä osin kuin neuvosto on oikaissut Sepcon vientihintoja NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta. Sama osa on hylätty muilta osin, eli siltä osin kuin se koskee Sepcon vientihinnan oikaisua Niko Tuben valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta.

183 Tästä on todettava, että Niko Tube ja NTRP tulkitsevat virheellisesti valituksenalaista tuomiota, kun ne väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi todennut, että määräysvalta voisi tulla kyseeseen vain, jos Sepcon ja Niko Tuben ”viimesijaiset edunsaajat” ovat samat. On nimittäin todettava, että valituksenalaisen tuomion 188 ja 189 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ainoastaan näiden yhtiöiden pääomarakennetta tarkastelemalla tutkinut, oliko Sepco Niko Tuben määräysvallassa, kuten Niko Tube ja NTRP väittivät, vai olivatko ne molemmat saman tahon määräysvallassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole katsonut, että kyseessä voi olla määräysvalta ainoastaan, jos kyseessä olevilla kahdella yhtiöllä on samat ”viimesijaiset edunsaajat”, ja tämä väite on siis hylättävä.

184 Niko Tube ja NTRP tulkitsevat virheellisesti myös valituksenalaisen tuomion 187 kohtaa väittäessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että pelkkä osto-myyntisuhteen olemassaolo viejän ja siihen etuyhteydessä olevan yhtiön välillä riittäisi siihen, että viimeksi mainitun voittomarginaali katsottaisiin palkkioksi. Valituksenalaisen tuomion kyseisessä kohdassa täsmennetään, ettei tällaisella suhteella ole merkitystä sen osoittamisessa, että Sepco harjoittaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa. Kyseessä oleva kohta ei myöskään liity Sepcon Niko Tuben puolesta suorittamiin liiketoimiin vaan tämän yhtiön NTRP:n puolesta suorittamiin liiketoimiin.

185 Syyt, joiden vuoksi Niko Tuben ja NTRP:n väite hylättiin, eivät tosiasiassa perustu siihen, että tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevan yhtiön välillä oli osto-myyntisuhde, vaan siihen, että ei ollut olemassa vakuuttavia aihetodisteita siitä, että Sepco olisi ollut Niko Tuben määräysvallassa tai että nämä kaksi yhtiötä olisivat olleet saman tahon määräysvallassa. Niko Tube ja NTRP eivät ole millään tavalla täsmentäneet, mitkä sellaiset asiakirja-aineiston osat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut huomioon vääristyneellä tavalla tai jättänyt ottamatta huomioon, jotka olisivat voineet horjuttaa sen valituksenalaisen tuomion 188 ja 189 kohdassa esitettyä arviointia, jonka mukaan sen perusteella, että Niko Tubella ja NTRP:llä oli kolme yhteistä osakasta, joihin kuului myös NTRP:n emoyhtiö, ei voitu osoittaa, että Sepco oli Niko Tuben määräysvallassa tai että nämä kaksi yhtiötä olisivat olleet saman tahon määräysvallassa, vaan sen perusteella voitiin ainoastaan todeta, että kahden viimeksi mainitun yhtiön välillä oli epäsuora yhteys.

186 Pelkästään se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt vastaamatta väitteeseen, jonka mukaan Sepcon edustajat olivat läsnä Niko Tuben toimitiloihin tutkimusmenettelyn yhteydessä tehtyjen tarkastuskäyntien aikana, ei kyseenalaista tätä tarkastelua, koska tämä seikka ei todista itsessään mitään.

187 Niko Tube ja NTRP eivät myöskään mainitse, mihin uusiin seikkoihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tukeutunut hylätäkseen osittain niiden siinä esittämän perusteen.

188 Edellä todetun valossa on hylättävä vastavalituksen kolmas peruste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa tehtyjä oikeudellisia virheitä siltä osin kuin on kyse Niko Tuben valmistamia putkia koskevista Sepcon liiketoimista.

Oikeudenkäyntikulut

189 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun valitus on perusteeton tai kun valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan, jota sovelletaan sen 118 artiklan nojalla muutoksenhakumenettelyyn, mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 69 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään kuitenkin, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos tähän on erityisiä syitä, unionin tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kumpikin vastaa omista kuluistaan. Koska kaikki asianosaiset ovat hävinneet osan vaatimuksistaan, on päätettävä, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan tässä oikeusasteessa.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan unionin neuvoston päävalitus hylätään.

2) Euroopan komission päävalitus hylätään.

3) Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT:n (Interpipe Niko Tube ZAT) ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT:n (Interpipe NTRP VAT) vastavalitus hylätään.

4) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset